INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN

USUM REGIÆ SCHOLÆ *Westmonasteriensis.*

In usum studiosæ juventutis, adduntur etiam quidam literarum nexus & scripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1697.
CUM PRIVILEGIO.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ'.

Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.

Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Græ-

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*		*Poteſtas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ε ψιλὸν	E pſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	ϑῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ο μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υ ψιλὸν	Y pſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ω μέγα	Omega	O magnum

Ex literis ſeptē ſunt vocales, *Φωνήεντα*, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, *σύμφωνα*.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω. Breves, βραχέα, ε, ο. Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ. }

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο. Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω. }

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ. }

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ. }

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι. Immutabiles, ει, ευ, ου. }

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ. Medias, μέσα, β, γ, δ. Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ. }

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ. }

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ. }

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, & antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τὶς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis ψιλὸν, asper δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔρρωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [’].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ’ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ’ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis :

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίρρημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ, tres: Singularis ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque : Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria : Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

A R T I C U L U S.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὃς, ἣ ὃ, qui, quæ, quod.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N A. G. D	N. G. Dat. Acc.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς,
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τήν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς,
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Articulus Subjunctivus.

	Singular. N. G. D. A.	Dual. N. A. G. D.	Plural. N. G. D. Ac.
Masc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἅ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις, ſunt decem, quinque nominum ſimplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes ſimplicium ſunt pariſyllabicæ, non creſcentes Genitivo. Quinta verò eſt impariſyllabica, i. genitivo creſcens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm maſculini: ut ὁ Αἰνείας, Æneas: ὁ Χρύσης, Chryſes, ſed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσα.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτὰ, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plur.

Plur. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus, habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata, formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poeticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητιέτης consiliarius,
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha,
- Poëtica, in πης, ut κυνώπης impudens,
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero,

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητιέτα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa, ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plur Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θαλάσσα. Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plur. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη Gen. τῆς λύπης. Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ· sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur, cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis, in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον · ος masculini, fœminini & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος. Gen. τοῦ λόγου. Dat. τῷ λόγῳ. Acc. τὸν λόγον Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom & Acc. τὼ λόγω. Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν. Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι. Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους. Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπὲ

Dual N A.V. τὼ καρπὼ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν. Dat τοῖς καρποῖς, Acc τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους. Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ, tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ. Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc τοὺς νόους, νοῦς. Voc. ὦ νόοι. νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singulares, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις· pauca patiuntur Apocopen ut ἔρι pro ἔριον, lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut στρατόφι pro στρατός, exercitus.

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν, Voc ὦ μενέλεω.

Plur. Nom οἱ μενέλεῳ, Gen τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ εὔγεω, Dat. τῷ εὐγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.

Dual. Nom & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεῳν, Voc. ὦ ἔυγεω.

Plur. Nom. τὰ ἔυγεα, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεῳς, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, ut ἄθως, ἄθω, Atho mons, ἕως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ. genera verò comprehendit omnia.

Sing Nom. ὁ τιτὰν, Gen τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν, Voc. ὦ τιτᾶνε.

Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur:

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις serpens, τὸ ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸ βότρυν.

Gravitona in ις & υς non pure declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς, Advena, τὸν νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poeticè βόα. Sed ποῦς pes habet πόδα, & ὀδοὺς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur:

Quæ declinantur per εντος in genitivo, & adjectiva in ην & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν, tener; ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ δαὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & ους abjiciunt σ, ut βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ· præter ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὀδοὺς dens, ὦ ὀδοὺς, ad differentiam adverbii ποῦ ubi, & ὁδοῦ obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμίς.

Quidam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantùm leguntur, quia πάτρα patriam, & μήτρα, matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari, mutando ος in εσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος pectus, στήθεσφι· μελεδὼν cura, μελεδόνφι· suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τοῦ αἴαν pro αἴαντος. In dativo τῇ δαῒ pro δαΐδι, pugnæ; παρακοίτι pro παρακοίτιδι, uxori; τῷ ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, sudori. In accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, τὸν ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas, Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, qui hîc subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, litera.	εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
ι. τὸ μέλι, τος, mel.	τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.	ην. ὁ ἕλλην, ηνος, Græcus.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.	ὁ ποιμὴν, ένος, pastor.
ω. ἡ λητὼ, όος, Latona.	ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, radius.
αν ὁ παιὰν, ᾶνος, Pæan.	ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.	τὸ τύπτον, οντος, verberans.

ουν. τὸ δίπουν, οδος, bipes.
τὸ τυπτοῦν, οῦντος, verberaturum.
υν. ὁ μόσυν, υνος, turris.
τὸ ζευγνυν, υντος, jungens.
ων. ὁ κλῶν, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος. vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρος, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator,
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, έρος & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατος, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel νηὸς, navis.
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ένεος, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τετυφὸς, ότος, qui verberavit.
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος, dens.
ὁ ποῦς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ωτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εος, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, & υος, galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρος, beatus.
ψ. ὁ ὢψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατῆλιψ, φος, scala.

Quinque declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur; ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης. Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat τῷ τείχεϊ, τείχει. Acc. τὸ τεῖχος. Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, ϗ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν ϗ τὴν ἀληθέα, ῆ, ϗ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, ϗ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ῆ, Voc. ἀληθέες εῖς, & neut ἀληθέα ῆ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, *in quibusdam casibus parasillabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην, Aristophanes: ὁ ἑπταέτης, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina quæ desinunt in ης *purum contrahuntur Atticè in Accusativo in* α, *at* ὁ καὶ ἡ εὐφυής, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφιος, Dat τῷ ὄφιι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων. Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιι, πι. Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plur. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in Antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in εὺς, ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Ac. τὸν βασιλέα, λῆ, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τῶ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom & Acc τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc ὦ λητώ.

Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus, Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum & ρας, generis neutrius: τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα κέρα.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος.

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Σιμόεις σιμοῦς, σιμόεντος σιμοῦντος, πλακόεις πλακοῦς, πλακόεντος πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus.

5 In ης circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τοῦ μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ. ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως

7 ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, ῷ.

Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ους, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ους, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας μείζοας, μείζους, Voc. μείζονα. μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα. ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα: *quibus addi potest* ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis; ἡ πόλις civitas, τὼ πόλεε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt:
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poetica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὰν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν, οἱ φθοῖες, τοὺς φθοῖας, placentæ: ἄττα pro ἅτινα, quædam, Nominat. & Accusat. Plural.

Triptôta,

Triptô a ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα· τοῦ ἀρνὸς, τὸ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut, ὁ δ[ι]ονῦς, baculus, Gen. τοῦ ῦ, Dat. τῷ ῦ, Acc. τὸ ῦν.

Vocativo carent indefinita & Interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent ἡ ἅλς mare ἡ γῆ terra: ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent ἄλφιτα, ἐπιτίμια, μέγαρα, Ἀθῆναι, Θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἥματος His addi poteſt γάλα lac. γάλακτος, γυνὴ, mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos, Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διί, Acc. Ζῆνα vel Δία. Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα κάρηνον, κὰρ, indeclinabile: κρατὸς, κρατὸς, κράατος, κράατος, caput: ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ὁ υἷς, τοῦ υἷος υἱὸς, filius: ἡ ναῦς, νηῦς, navis, Gen. ναὸς & νηὸς· μάκαρ μάκαρς μακάρειος, felix: ἡ ἀκτὶς, καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lacrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis: λάαος, & craſi, λᾶος:

λᾶος· ὁ λάος τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λᾶος· Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos: γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus: δόρυ, hasta, δόρυος & δουρός per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poët. δορί· δοῦρας, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In* ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut* Πηλέως, Πηλεΐδης *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *&* *Ionicâ prod.*
  - *In* άδης, *cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In* ις *&* ας, *quæ fiunt à Masculinis removendo* δη, *ut* Νηστείδης, Νηστεΐς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In* ινη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in* ινη *vel* ώνη, *ut* Ἄδραστος, Ἀδράστου, Ἀδραστίνη· Ικάριος, Ικαρίου, Ικαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ιων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ατρείων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.

in Maſc. in:
- ων, μωρίων, ſtultulus.
- αξ, λίθαξ, lapillulus.
- σκος, νεανίσκος, juvenis.
- λος, ναυτίλος, nautila.

Fœm. in:
- ις, κρηνὶς, fonticulus.
- σκη, παιδίσκη, puellula.
- νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in:
- ιον, γνωμίδιον, ſententiola.
- πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in:
- κος, ut μουσικὸς, muſicus, a μοῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœleſtis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, όον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina, ὅς, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in ὺς, εις, οῦς formant fœmin. in εῖα, εσσα, ῆ, neutrum per ὺ, εν, οῦν.

ut:
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratioſus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Ac. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen πολέος, Dat. πολέϊ. Plur. Nom. πολέες, Gen. πολέων, D. πολέσι, Ac. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ. Acc μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. [illegible] μελαίνης, μέλανος· τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντός, πάσης, παντός, Dat. παντί, πάσῃ, παντί, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plur. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in	ης ις υς ους ην ων	& formant neutrum per	ες ι υ ουν εν ον

ut
- ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
- ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι gratiosus.
- ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
- ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
- ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
- ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, felix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis. Gen τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινός, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινί, Acc. τὸν καὶ τὴν τινά, καὶ τὸ τὶ. &c. τίς, τί, τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ, felix. ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Car-

Cardinalia sunt, εἷς unus. δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor. quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα, unus.
Fœminino, μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. una.
Neutro, ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν, unum.

Eodẽ modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν. μηδέν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè. Dativo δυσὶ Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Da. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία. tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα. Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinq;* ἓξ *sex,* ἑπτὰ *septem,* ὀκτὼ *octo,* ἐννέα *novem,* δέκα *decem,* ἕνδεκα *undecim,* δώδεκα *duodecim,* δεκατρεῖς *tredecim,* δεκατέσσαρες *quatuordecim,* δεκαπέντε *quindecim, &c* εἴκοσι *viginti,* εἴκοσι εἷς *viginti unus,* εἴκοσι δύο *viginti duo, &c.* τριάκοντα *triginta,* τεσσαράκοντα *quadraginta,* πεντήκοντα *quinquaginta,* ἑξήκοντα *sexaginta,* ἑβδομήκοντα *septuaginta,* ὀγδοήκοντα *octoginta,* ἐνενήκοντα *nonaginta* ἑκατὸν *centum. Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, *ducenti, ducentæ, ducenta·* τριακόσιοι *trecenta,* τετρακόσιοι *quadringenti,* πεντακόσιοι *quingenti,* ἑξακόσιοι *sexcenti,* ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι· χίλιοι *mille,* δισχίλιοι *bis mille,* τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, *&c.* μύριοι *decies mille,* δισμύριοι, τρισμύριοι, *& sic deinceps, &c.*

Ordinalia sunt quæ interrogationi πόστος *quotus, aptè respondent; ut* πρῶτος *primus,* δεύτερος *secundus,* τρίτος *tertius,* τέταρτος *quartus,* πέμπτος *quintus,*

ἕκτος

ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρεισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος. &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus, δισχιλιοστὸς, bis millesimus, &c. μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυριοστὸς, vicies millesimus. &c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, ut τριταῖος, tertianus τεταρταῖος, quartanus, &c. id est erumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c,

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8.
θ 9. ι 10. ια 11. ιβ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15.
ιϛ 16. ιζ 17. ιη 18. ιθ 19. κ 20. λ 30. μ 40.
ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϙ 90. ρ 100. σ 200.
τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800.
ϡ 900. ͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per έστερος & έστα-

τος,

τος· sed in ας per ἀντερος & ἀνταῖος· in υς sæpe per ίων & ιστος, ut

θετικὸς	συγκριτικὸς	ὑπερθετικὸς	
Positivus	Comparativus	Superlativus.	
ων σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος,	modestus.
ας μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	niger.
εις χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	gratiosus.
ης εὐσεβὴς.	εὐσεβέστερος.	εὐσεβέστατος,	religiosus.
ους ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος,	simplex.
υς εὐρὺς,	εὐρύτερος & εὐρίων,	εὐρύτατος & εὔριστος,	latus.

Comparatio irregularis.

Bonus, Ἀγαθὸς, Ἐσθλὸς, Καλὸς:
ἀμείνων, melior — Optimus.
ἀρείων — ἄριστος.
βελτίων vel βέλτερος — βέλτιστος.
κρείττων vel κρείσσων — κράτιστος.
λωΐων vel λωΐτερος, λῴων — λῷστος.
καλλίων — κάλλιστος.
φέρτερος — φέριστος & φέρτατος.

Malus, Κακὸς: κακότερος, κακίων, χείρων, χερείων — Pejor — κάκιστος, χείριστος — Pessimus.

Parvus, Μικρὸς: μικρότερος — μικρότατος, minimus.
μείων minor
ἥττων, ἧσσων
ἐλάττων, ἐλάσσων — ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam

- Substantiva: ut κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτός, αὐτότατος.
- Verbum: Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος
- Adverbia:
  - Ἄνω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος.
  - Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
  - Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος.
  - Πόῤῥω longè, πῤῥότερος, ποῤῥώτατος.
  - Πέραν ultra, περαίτερος, περαίτατος.
  - Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
  - Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones:
  - Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.
  - Πρὸ ante, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος.
- Participium: Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego. σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νῶ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, [illegible]n. [illegible]ῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Σὺ tu.

Sing. σὺ σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῷ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

οὗ sui.

Sing. Nom caret, Gen. οὗ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ, Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωῒν, σφὶν, Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἑὸς vel ὃς, ἑὴ vel ἣ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen indefinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex
rytonorum, tres Contractorum, quatuor Ver
rum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent ton
in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur,
accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per li
ras Characteristicas, quæ figurativæ, vel indi
appellantur.

Litera Characteristica est quæ præcedit ω vel ομ
Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristic

Characteristicæ Conjugationis					
Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delect
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrific
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verber
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ τρέχω ξω	θρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perfic
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Imple
Quartæ	σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπληκα	Fing
	ττ ὀρύττω σω &	ὀρίξω κα &	ὤρυχα	Fodi
	ζ* φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα	Dic
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distrib.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφαγκα	Ostendo
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sextæ ω purum, τίω, Fut. τίσω, Præt. τέτικα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμώζω, οἰμώξω, & ali
in σσω habent σω & ξω.

In Activo & Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest. Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει· *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον·
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει· *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον·
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην·
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Per-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι·

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν·

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἴθε.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· Utinam *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι τετύφοις, τετύφοι· *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐάν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *Si verberem vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον·
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

** Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.*

 Aoristus

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si Verberaver*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si Verberaver*
D. τύπητον, τύπητον
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si Verberaveri*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & plusquam, τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberan*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturu*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος· *Qui verberaveri*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectu

Perfectum & plusq. perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος· *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας·
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoristus secundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος· *Qui verberavit.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut.α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor.β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut.β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq.	ἐλελέχειν					
Fut.α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor.α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor.β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut.β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Plusq.	ἐπεπείκειν					
Fut α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Plusq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Plusq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Plusq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum

Imperfectum formatur a præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum αὔξησις συλλαβική, & Temporale χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε. ο. α & ε mutantur in η, ut ἀκούω ἤκουον, audiebam: ἐλθω ἦλθον, veniebam: & ο in ω. ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι· αι mutatur in ῃ, ut αἴρω, ᾖρον, tollebam, αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali. vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabilia:

Vocales: η, ἠχέω. ἤχεον, sono, sonabam. ι, ἰξάω ἴξαον, visco aves capio. υ, ὑβρίζω. ὕβριζον, injuria afficio. ω, ὤθω, ὦθον, impello.

diphthongi: ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo. ευ, εὐθυνω, εὔθυνον, dirigo. ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ mutatur in ηυ εὔχομαι ηὐχόμην, oro, orabam: & εἴδω, scio, plusquam perfectum εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, sciveram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt, ut ἄω, ἄον, spiro, ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, insuetus sum: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, serpo: ἑστιάω, sto: ἕπομαι, sequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, sedeo: ἐάω, sino: ἕω, induo: ἐρύω, traho: ἐθίζω, assuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico: quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, assuesco, præteritum medium, εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur: ut ἑορτάζω, ἑώρταζον, festum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum: ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum custodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum
- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἐμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si
- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπήλαυον.
- Componatur cum δυς & εὐ, ut, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio; nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quam in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· πρὸ autem sæpè contrahitur, ut προέχω, πρoὔχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, à κατὰ & ἅπτομαι.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπ͂ε *pro* ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione

Prima	in	ψω.
Secunda		ξω.
Tertia		σω.
Quarta		σσω cum duplici σσ. & ττω cum duplici ττ in ξω, sed ζω in σω,
Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexa.
Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in εύσω, ut πλέω navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, ligo, δήσω.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω nutrio; θρέξω à τρέχω curro; ἕξω ab ἔχω habeo, ob differentiam adverbii ἔξω extra: adde θύψω à τύφω fumum excito.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror;* βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio: & futura in* σω *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· *&* κλείω, *claudo,* κλείσω, κλαξῶ, *&* κλασῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ρῶ per σω, ut ὀρῶ concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δήω inveniam, pro δήσω à δέω· κλείω claudam pro κλείσω· & κέω, seu κείω cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω, fundo: ἔκαυσα, ἔκηα à καίω, uro: ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω, moveo: ἤλευσα, ἤλευα, ab ἀλεύω, vito: & ἤκεια, ab ἀκέω, sano.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur a futuro primo, mutando in conjugatione {
Prima ψω in φα.
Secunda ξω in χα.
Tertia σω in κα.
Quarta ξω in χα, & σω in κα.
Quinta λῶ, ρῶ, ῶ in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
Sexta σω in κα. }
Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τύψω, τέτυφα· vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζῶ, vivo, ἔζηκα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem.

hem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geatur ρ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω præto, ἔῤῥιφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo imtabili, idem erit initium præteriti & imperfecti; ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllabæ quintæ conjugationis mutant ε futuri α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in æterito, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, interficio: θύνω, νῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, endo πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etsi à uta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & νώρικα, tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam eram thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, possideo: ἄομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus æponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, λεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἔρικα, ἐρήρικα, conndo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trin syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει æterito, ut λήβω, εἴληφα accipio: μείρομαι, εἵαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugatinis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, t στρέφω, verto, ἔστροφα, κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præonendo ε, si verbum incipiat à simplici consonane; ut τέτυφα ἐτετύφειν.

Aoristus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mut[ando] ω in ον, præponendo augmentum, & servando [cha]racteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, [u]... si penultima præsentis sit longa positione, poste[rior] consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi ß. ita mutantur.

ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α ut: δέρω ἔδαρον, excorio. λήϐω, ἔλαϐον, accipio. τρώγω, ἔτραγον, comedo. καίω, ἔκαον, uro. παύω, ἔπαον, sedo.

ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.

ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.

ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in: Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον. Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, *cano,* ᾖδον· ἕλκω, *trabo,* εἷλκον· *pauca trissyllaba,* ἐνέγκω, *fero,* ἤνεγκον· πέρθω *devasto,* ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

βλάπτω, ἔβλαϐον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυϐον, tego.
κρύπτω, ἔκρυϐον, abscondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione utuntur, ut p[ro] ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Verb

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται· *Verberor.*
τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· *Verberabar.*
ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην·
ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *Verberatus fui.*
ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· *Verberatus fui, vel verberabor.*
τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον·
τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum*
τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundam personam in* ει, βούλομαι βούλει, ὄψομαι ὄψει, οἴομαι οἴει, ἔσομαι ἔσει. *& facta crasi* εἶ.

Unde

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· *Verbe*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην· *c*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι, ἦσαν.

Unde paulò post futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· *Mox ver*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον· *bor, vel jam*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε τετύψονται. *beratus*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *Verberatus*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *Verber*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον· *ero, vel*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *bera*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω· *Verber*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusq. perf.

S. τέτυψο, τετύφθω· *Verber*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *Verberator*
D. τύφθητον, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus β.

S. τύπηθι, τυπήτω· *Verberator*
D. τύπητον, τυπήτων·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Mo

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἴθε

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο Utin *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην·
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην·
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus sim*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην· *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν. τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· *Verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην· *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο τυφθήσοιτο *Verberar*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην·
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο

Futurum β.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο *Mox verbe-*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην· *rabor.*
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S.	τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται·	*Si verberer ve*
D.	τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον·	*verbe*
P.	τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.	*rarer*

Perf. & plusq. ἐὰν

S.	τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ·	*Si verberatus sim*
D.	τετυμμένω ἦτον, ἦτον·	*vel essem.*
P.	τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.	

Aoristus α. ἐὰν

S.	τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ·	*Si verberatus sim*
D.	τυφθῆτον, τυφθῆτον·	*vel fuerim, vel fuero.*
P.	τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.	

Aoristus β. ἐὰν

S.	τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ·	*Si verberatus fuero.*
D.	τυπῆτον, τυπῆτον·	
P.	τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.	

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & plusquam, τετύφθαι.

Aoristus primus, τυφθῆναι.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum α. τυφθήσεσθαι.

Futurum β. τυπήσεσθαι.

Paulò post fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου· *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης·
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου· *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης·
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης·
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus β.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης·
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου· *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης·
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου· *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης·
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post Futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου· *Mox verberandus.*
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης·
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. β.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πεῖθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor.β.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρείς
Fut.β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Plusq.	ἐσπάρμην					
Paul.p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut.α.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor.β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut.β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Plusq.	ἠκούσμην					
Paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor.α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut.α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω. τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi β, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima { φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda { χα in σμαι, ut λέλεχα, λέλεσμαι.
- Tertia { κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta { χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta { κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι· πέφαγκα, πέφαμμαι.
- Sexta κα in { σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præt. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino μεμίασμαι φαίνω appareo, πέφασμαι

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusquam perfectũ in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in ται vel το purum: cùm verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται ἐψάλαται. Verùm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται, πέπεισται, πεπείθαται, ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:

- ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum } quæ adsumũt σ.
- ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convalui. } quæ adsumũt σ.
- ἐσώθην à σέσωσται servatus sum, quod abjicit σ.
- εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum } quæ cum paucis aliis mutãt η in ε
- ἡρέθην ab ἥρηται, sublatus sum } quæ cum paucis aliis mutãt η in ε
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum } quæ cum paucis aliis mutãt η in ε

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ο, ut ἔςραμμαι ἐςρέφθην & quæ abjecerant ν, poeticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Mediâ.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
lusq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Plusq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Plusq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς
Plusq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς
Plusq.	ἠκόειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in μην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in ῦμαι, ut τυπῶ, τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται.

Sing. τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται. Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυπῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*: φάγεται, φάγεται· & *Poetica illa*, βέομαι, *ibo*: νέομαι, *per Crasin* νεῦμαι, *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα à λύω. *Iones item tollunt* κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *nascor*: γήσω, γέγαα *pro* γέγηκα· μάω *valde cupio*: μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα, *unde participia* γεγαὼς & γεγὼς, μεμαὼς & μεμὼς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual. τυψαίμεθον, ψαισθον, τυψαίσθων. Plural. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιν

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque:

Sed in penultima præsentis activi {ει, αι, α} mutatur in {οι, η, η}

ut {πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino.}

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Mod

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf.& plu.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Perf.& plu.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aorist.α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aorist.β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur.α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur.β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò post.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& plu.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoristus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& plu.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur.α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur.β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post.		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & plus.	τετροφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoristus α.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Aoristus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò post		τετράψόμενος	

Verba Circumflexa sive Contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes.

Prima in έω, Secunda in άω, Tertia in όω — Fut. in ήσω, ήσω, ώσω — Præt. in ηκα, ηκα, ωκα.

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in εύσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω specto, κοπιάω laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediatè præcedat vocalis non consona: ut περάω transeo, γελάω rideo; & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente consonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, &

præte-

præteritum in αχα. Hæc tamen καίω vel κάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum, καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω præteritum in ωκα per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δουπέω, δουπῶ, ἔδουπον, δέδουπα, ſono.

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }.

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, ſit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione,

Si ο vel ω vel οι vel ου ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῆς, άει in ῆ, & άειν in ην, ut ὁράεις, ὁρῆς, ὁράει, ὁρῆ· ὁράειν, ὁρῆν· & Attici in his quatuor, ζῶ, ζῆς, ζῆ, vivo: πεινῶ, νῆς, νῆ, eſurio: διψῶ, ῆς, ῆ, ſitio: χρῶμαι, χρῆ, χρῆται, χρῆσθαι. utor.

Æoles vertunt in Infinitivο ᾶν in αις. ut γελαῖς pro γελᾶν.

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut χαρηκομῶντες, χαρηκομόωντες, a *χαρηκομάω*, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut τιμάασθαι pro τιμᾶσθαι.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ου vel ο sequitur ο, fit contractio in ου.

Si diphthongus vel quævis alia vocalis sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ		έε, εῖ			έο, οῦ	έε, εῖ	έου, οῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ		άε, ᾶ, τον	τον		άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άου, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ		όε, οῦ			όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

Imperfectum.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει		έε, εῖ			έο, οῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α		άε, ᾶ, τον	την		άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου		όε, οῦ			όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν

Impera-

Imperativus.

Imperativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω		άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
2	χρ΄σοε, ου	οέ, ού		όε, οῦ	οέ, ού		όε, οῦ	οέ, ού

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ			έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	την		άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ			όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έη, ῆ			έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ, τον	τον		άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όη, ῶ			όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Partic. 3

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ȣ̃ντος	ποιέȣσα, ȣ̃σα	εȣ́σης, ȣ́σης	ποιέον, ποιȣ̃ν
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάȣσα, ῶσα	αȣ́σης, ώσης	βοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ȣ̃ντος	χρυσόȣσα, ȣ̃σα	οȣ́σης, ȣ́σης	χρυσόον, χρυσȣ̃ν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ȣ̃	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ȣ́μεθον	έε, εῖ	εό ȣ́	έε, εῖ	έον ȣ̃ν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, σθον	αό ώμεθα	άε, ᾶ, σθε	άον ῶν, ται
3	χρυσόο, ȣ̃	όῃ, οῖ	όε, ȣ̃	οό ȣ́μεθον	όε, ȣ̃	οό ȣ́	όε, ȣ̃	όον ȣ̃ν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεό, ȣ́	έȣ, ȣ̃	έε, εῖ	εό ȣ́	έε εῖ		εό ȣ́	έε εῖ	έον ȣ̃ν
2	ἐβοαό, ώ, μην	άȣ, ῶ	άε, ᾶ, το	αό ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην	αό ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]		[illegible]	[illegible]	[illegible]

Perfect. Aor. α. Fut. α. Paulo post f.

Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulo post f.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	in Bary-
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	tonis.

Imperativi Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέου, οῦ	έε, εί	έε, εῖ	έ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάου, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν.
3	χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Optativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	έο οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ῷ μην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ῴμεθον	άοι ῷ, σθον	ῷ, σθην	αοί ῷ, μεθα	άοι ῷ, σθε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοοί, οί,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfect.

Perfectum Optativi.

	Sing.				Dual.				Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οιῆτο		οιήμεθον	οιῆσθον	οιήσθην		οιήμεθα	οιῆσθε	ῆν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οῆτο		οήμεθον	οῆσθον	οήσθην		οήμεθα	οῆσθε	ῆν, το.
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο		ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην		ῴμεθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έη, ῆ	ῆ		ώμεθον	ῆ		ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άη, ᾶ	ᾶ, ται		ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον		ώ, μεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όη, οῖ	ῶ		ώμεθον	ῶ		ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1 πεποιῶμαι | πεποιῆ | πεποιῆται
2 βεβοῶμαι | βεβοῆ | βεβοῆται | ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
3 κεχρυσῶμαι | κεχρυσῆ | κεχρυσῆται

Infinitivus.

Præs. 1 ποιέεσθαι, εῖσθαι 2 βοάεσθαι, ᾶσθαι 3 χρυσόεσθαι, ῦσθαι.

Participium

Participium.

Præsens	1 ποιεόμενος ούμενος 2 βοαόμενος ώμενος 3 χρυσοόμενος ούμενος	μένη, μένον.

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in *μι*, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in { έω, άω, όω, ύω } ut à { θέω, τίθημι, pono; στάω, ἵστημι, statuo; δόω, δίδωμι, do; ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo. }

Fiunt verba in *μι* { mutando ω ultimam syllabam in *μι*, vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut θέω, τίθημι. præponendo reduplicationem. }

Reduplicatio est duplex:
- Propria cùm vel
  - repetitur prima consonan[s] thematis cum ι, ut δό[ω] δίδωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cùm verbum incipi[t] a ς, ut ςάω, ἵςημι.
  - cùm verbum incipi[t] à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε geminato μ, ut τίθεμμι pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, ut πεφίλειμι

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.			
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	εῖ	σι
2	ἵςημι	ης	ησι	ατον				ᾶ	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ο	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον				ῦ	

Imper.

Imperfectum.

	Sing.		Dual		Plural.
1	ἐτίθην	ης η	ε	τον, την,	μεν, τε, σαν.
2	ἵστην	ης η	α		
3	ἐδίδων	ως ω	ο		
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.
2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἑστήκω.
3 δέδωκα.

Plusquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, & ἧν, à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθετι 2 ἵσταθι 3 δίδοθι 4 ζεύγνυθι	ε α ο υ τω	τον, των,	τε, τωσαν.

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην 2 ἱσταίην, ης, η 3 διδοίην	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &	εῖ αῖ, εν οῖ

Aoristus β.

1 θείην. 2 σταίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ 2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ 3 διδῶ, ῷς, ῷ	τον, τον,	ῶμεν	ῆ ᾶ, τε, ῶσι ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ, 3 δῶ, δῷς, δῷ,

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præs.			Aor. β.
1 τιθεὶς	εῖσα	έν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	ὰν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	όν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα	ύν	

Vox Passiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεμαι 2 ἵσταμαι 3 δίδομαι 4 ζεύγνυμαι	σαι, ται,	μεθον, σθον, σθον,	μεθα, σθε, νται.

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐτιθέμην 2 ἱστάμην 3 ἐδιδόμην 4 ἐζευγνύμην	σο, το,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσταμαι. 3 δέδομαι.

Plusq. perf.

1 ἐτεθείμην 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò post futurum.

1 τεθείσομαι, 2 ἑστάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεσο 2 ἵστασο 3 δίδοσο 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.

Perf. & plusq. δέδοσο.

Optativus. Præsens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθείμην 2 ἱσταίμην 3 διδοίμην	οῖ αῖ, ο, το, οῖ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην 2 ἑσταίμην 3 δεδοίμην	οῖ αῖ, ο, το, οῖ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ	ῆ, ῆ		
2 ἱστῶ μαι, ᾷ, ᾶ, ται		ώμεθον, σθον, σθον	ώμεθα, σθε, νται.
3 διδῶ	ῷ, ῶ		

Perfectum.

1 τεθῶ	ῆ, ῆ	ῆσθον,	ῆσθε,
2 ἑστῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται		ώμεθον, σθον, σθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.
3 δεδῶ	ῷ, ῶ	ῶσθον,	ῶσθε.

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	νη, νον.
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστά, μην, σο, το,	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, σθω	σθον, σθων	σθε. σθωσαν.
3 δό		

In

In Optativo.

Aoristus β.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θεί	εἷ		
2	σταί, μην, αῖ, ο, το,		μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3	δοί	οἷ		

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θῶ	ῇς, ῇ		
2	στῶ	μαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, σθον, σθον,	ώμεθα, σθε, ῶνται.
3	δῶ	ῷ, ῶ		

In Infinitivo.

Aor. β.

1	θέ
2	στά, σθαι
3	δό

Participia.

Aor. β.

1	θέ
2	στά, μενος, μένη, μενον.
3	δό

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθετι, ἵσταθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· sed ἵστην, ἔστην,

ἔστην, quod, ut præteritum ἕστηκα (quod & ἕστα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. 2. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ ἐμμὶ D. ἐσσὶ, ἐσ A ἐντὶ D. ἦμι Æ. ἐασὶ P.	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I. ἐμὲν P. ἔντι Æ. εἰμὲν P. ἐντὶ D.
Imp.	ἦν, ἦς, ἦ, ἦν, Att. ἔα I. ἦσθα Æ. ἦ A. ἔησθα P. ἦα P. ἦες P. ἦε P. ἔην P. ἔης P. ἔην P. ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P. ἔεν P. ἔες P. ἦς D. εἶν P. εἶς P. ἔη P. ὔην A. ἔες I. ἤην P.	ἦτον, ἤτην ἦστον, ἤστην Pleon. Pleon. ἔτον, ἔτην Syst. Syst. ἔστον, ἔστην Poet.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. ἦμες D. ἔσαν. Systol. ἔσαν Poet. ἦν Sync. ἔσκον Poet.
Plusq.	ἤμην, ἦσο, ἦτο	ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P. ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync. ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D. ἔσεται I. ἐσσεῖται P. ἔσσεται P.	ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον	όμεθα, εσθε, ονται. ἔσσονται P.

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P. ἔσ Cras. Po. ἤτω D.	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν. ἔστων. Atticé.

Optati-

Optativum.

Præs. εἴην, εἴης, εἴη. | εἴητον, εἰήτην. | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, P | εἶμεν. εἶτε, εἶεν, Syn.

Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, || &c.

Subjunct. Præs. ἐὰν

ὦ, ᾖς, ᾖ, | ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω, P. εἴῃς, P. εἴῃ. P. | εἴητον P. &c. | εἴωμεν P. εἴητε P. εἴωσι A I.
ἔω I ἔῃς I. ᾖ I. | ἔητον I. &c. | εἴωμεν Syst. εἴωσι P.
ᾖσθα Æ. ᾖσι I. | ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. | ὦμες D.

Infinitivus. *Participium*

Præs. εἶναι Comp. Fut. ἔσεσθαι. Præs. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἔμεν I. ἐὼν I ἐοῦσα I. ἐὸν I, ἐσσόμενος P.
ἦμεν & ἦμες D. εἶς Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἔμεναι A ἔν Æ.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Εἶμι Eo & Ibo.

Præs. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι || ἴτον, ἴτον || ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα, Æ. ἴμες D ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ || ἴτον, ἴτην || ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἔϊσαν P.
Perf. εἶκα.
Plusq. εἴκειν & ᾔκειν Att. Aorist. α. εἶσα innsitatus, unde 3 Dual εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν 3 Plural. inde verò ᾖσαν & ἤϊσαν Poet.
Perf. med εἶα, εἶας, εἶε || εἴατον, εἴατον || εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ᾖα, ᾖας, ᾖε, &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, I.
Plusq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει || ᾔειτον, ᾐείτην || ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.
ᾔεα I. ᾖμεν, ᾖτε, ᾖσαν Att.
Aor. 2. ἴον, ἴες, ἴε || ἴετον, ἰέτην || ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ἤιον
Fut. α. εἴσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ἴθι vel εἶ, ἴτω || ἴτον, ἴτων. || ἴτε, ἴτωσαν.
Aor. β. ἶε, & Craſ. εἶ ſolummodo in compoſitis, ut ἔξει, δίει exi, tranſi. Optativus & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Infinitivus.

Ἰναι vel εἶν & ἰέναι in compoſitis.
Ἴμεν I. Ἴμεναι D. A.
Ἰέμεν I. Ἰέμεναι A. & D.
Ἴημι, vado, eâdem plane ratione declinatur. A Oratoribus tantùm uſurpantur ἄπιασιν in Indicativo, ἀπιᾶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præſ. Ἵημι, ἵης, ἵησι || ἵετον, ἵετον, || ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι.
ἱεῖσι I.
ἱᾶσι A.
Imper. Ἵην, ἵης, ἵη. || ἵετον, ἱέτην, || ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.
Ἵεον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.
Perfect. Εἶκα, εἶκας, εἶκε. B. dicitur etiam ἔωκα, Attic.
Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα, Att.
Aor. β. Ην, ἧς, ἧ. || ἕτον, ἕτην, || ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
F. t. α. ἥσω.

Imperativus.

Præſ. Ἵεθι, ἱέτω, Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἶκε, εἰκέτω.

Optativus.

Præſ. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aoriſt. β εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præſ. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἴκω, εἴκῃς, εἴκῃ, Aoriſt. β. ὧ, ᾗς, ᾗ.
ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. &
P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infini-

Infinitivus.

Præs. Ιέναι. Perf. εἱκέναι. Aor. β. εἶναι.
Ιέμεναι D. ἕμεναι A.D.
Ιέμεν I. ἕμεν I.

Participium.

Præs. Ιεὶς, ἱεῖσα. ἱέν. Perf. εἱκὼς, υῖα, ός. Aor β. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Passiva. *Indicativus.*

Præs. Ιεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imperf. Ιέμην, ἵεσο. ἵετο. Aor. α. ἕθην & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται· εἵμεθον, εἷσθον, σθον· εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.
ἕται. ἕωνται, A.
Plusq. εἵμην, εἷσο, εἷτο. *Imperativus.* Ἵεσο. ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι. || Aor. α. ἑθῆναι & εἱθῆναι, || P.A. α. ἑθεὶς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Εμην, ἕσο, ἕο & οὗ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præs. Εσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο, I.
οὗ, A

Subjunctivus.

Præs. Εὰν ὧμαι, ῇ, ἧται.

Infinitivus. *Participium.*

Aor. β. ἕσθαι. Aor. β ἕμενος.

Ἵημι, Concupisco,

Eandem habet inflectionem præterquam quod format Aor. α, ἧσα non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præs. Ημαι, ἧσαι, ἧται. || ἥμεθον, ἧσθον, σθον. || ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαται, I.
ἧαται & εἷαται P.
Imperf. Ημην, ἧσο, ἧτο. || ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην. || ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο
P. ἧστο. ἕατο Ion.
ἧατο & εἵατο P.

Imperativus

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην.
κάθεαι I. καθῆτο & καθῆστο
κάθῃ A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο. Systol. Att. κάθου

Κεῖμαι, jaceo

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. || μεθον, σθον, σθον. || μεθα, σθε, κεῖνται
κέαται I. κεῖται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται
3 Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.
κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι Scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι | ἴσατον, ἴσατον | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.
ἴσαμαι D. ἴσατι D. | ἴσον Sync. | ἴσμεν Sync. ἴδμεν D.
Imperf. ἴσην, ἴσης, ἴση | ἴσατον, ἰσάτην | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.
ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἰσάτω || ἴσατον, ἰσάτων || ἴσατε, ἰσάτωσαν.
ἴσθι, ἴσω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰσάναι, ἰσάμεναι & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.
Participium ἴσας ἴσασα, ἴσαν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσαμαι & ἵσαμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσαμαι, σαι, &c.
ἐπίσῃ A. ἐπίσηαι I.

Imper. ἱσάμην, ἵσασο, ἵσατο. Comp. ἐπισάμην, ἐπίσασο, ατο.
ἠπισάμην A. ἐπίσαο I. & ἐπίσω A.

Imperativus.

Imperativus.

*Ἴστασο, Compositum, ἐπίστασο, ἐπίστασο, Io. ἐπίστω Att.

Infinitivus. *Partic.*

*Ἵστασθαι. Compositum, ἐπίστασθαι. ἐπιστάμενος.

Εἷμαι, Indutus sum, ab *Ἕω.

Perfect. Εἷμαι, εἷσαι, & ἕσσαι, P. εἷται & εἷσται. Tertia p. εἷαται.

Particip. εἱμένος.

Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷστο & ἕστο. Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

P. ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.

Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσσάμην, & ἐεισάμην, par. Ἑσσάμενος.

Φημὶ. Dico. *Indicativus.*

Præsens, Φημὶ, φὴς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασί.

Φαμὶ D. φατὶ D. | | φαντὶ & φατὶ D.

Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφατον, την, | ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aor. 2. Ἔφην ἔφης, ἔφη, | ἔφητον, την, | ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

φῆσθα Æ. ἔφαν & φὰν B.

Φῆν, φῆς, φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ, P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.

Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit* φάναι· nam φᾶναι. est apparuisse.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τυς, ὀρχηστὺς, ars saltandi.
    - τρις, ὀρχηστρὶς, saltatrix.
    - τρα ὀρχήστρα illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, δίδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ας, τομὰς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit. ἀπέχρη sufficiebat. Fut. ἀποχρήσει, sufficiet. A. 1. ἀπέχρησε suffecit. Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω dennio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κνάθω· έθω, ut τελέθω· ίθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄχθω.

In είνω, hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω. ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στερεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt præcedente υ diphthongo, ut ἀΰω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω, ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρόω, βρώσω, βρωσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω· quæ appetentiã connotant, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ηὖξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω, quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut μένω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γίνομαι, γίγνομαι. At ἕπω, ἕσπω, ἕπομαι ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπεῖο pro ἕσπεῖο, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

Α

Miror	Αγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. α. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.
Ago	Αγω, fut ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον
Sicco	Αζω, aor. 1. ἄσθην & ἀάσθην.
Frango	Αγνυμι, fut. ἄξω, præt ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.
Dico	Αγορεύω, fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω
Cano	Αδω, fut. ᾄσω, aor. 1. ᾖσα Αδω placeo præt. med. ἧδα. & ἕαδα.
Capio	Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.
Eligo	Αἱροῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1. ἡρέθην, aor. 2 med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.
Sentio	Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι. αἰσθοῦμαι inusit.
Arceo	Αλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ inusit.
Erro	Αλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
Tollo	Αἴρω, fut ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἦρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.
Capior	Αλίσκομαι, fut ἁλώσομαι. aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων, Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἁλῶμι, unde participium ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.
Consumo	Αναλίσκω, fut ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inusitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Αναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paff. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Αναγινώσκω, Imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inusitato.

Odio sum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inusitato

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo Απαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Ατίζω, fut ἀτίξω.

Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.

Tristor Αχω, præt. ἤκαχε

B

Mitto Βάλλω, fut βαλῶ, præt βέβληκα, aor. 2. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, à βῆμι, inusit.

Germino Βλαστάνω, fut βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut Βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip ὁ βιοὺς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, plusq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

(orem Γ

Duco ux- Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.
Gigno Γείνομαι, fut. γείνεμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor Γήθω f. γήσω, p. med. γέγηθα, & γηθέω, ω γηθήσω.
Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι, inusit. p. med. γέγονα, à γένω, γενῶ.
Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω, & γνῶμι, unde & præt. med, γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metath. Eustath.
Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam perf. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.
Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίνημαι, aor. 2, ἐδάην.
Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.
Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, imperf ἔδει vel εἴδει, Infin. δεῖν.
Timeo Δείδω, fut δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, plusq. ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.
Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δέομαι, δεῦμαι.
Suscipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.
Ligo Δέω, δήσω, δέδηκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.
Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, a. 1. δέδρα & ἀπέδρα.
Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aorist. 1. ἔδρασα.

Subeo Δυώ & δύω, & δύμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν. unde κατέδυν & ἀνέδυν.

Possum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνη, imperf. ἐδυνάμην. Attic. ἠδυνάμην, præt. pass. δεδύνημαι, Aor 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην seu ἠδυνήθην, à δυνέω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Εδραμον à τρέχω, δεδράμημαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Εδω, vel ἐσθίω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus sũ Εθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα per pleonasin. ω.

Excito Εγείρω fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Εγχέω, fut. ἐγχεύσω ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicè.

Polliceor Εγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω & εἰδήσω. præt. med. οἶδα, plusq. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον poët. ἴδον sine ε, præt. infin. εἰδέναι, partic. εἰδὼς, pro εἰδηκέναι & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inusitato ἔπω.

Abigo Ελαύνω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω, præt ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1. ἤλασα. perf. pass. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, particip. ἐλαθεὶς.

Venio Ερχομαι vel ἐλεύθω, inusit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα. At. ἐλήλυθα, aor. 2. ἤλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Εργάζομαι, per pass. εἴργασμαι, part εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1 med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Εργω, præt. med. ἔργα & ἔοργα, plusq. ἐόργειν.

Facio Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ερέω, absolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα, pass.

passf. εἴρημαι, aor. 1. passf. ἐῤῥήθην, partic. ῥηθεὶς, imperfectum act. εἶρον.

Interrogo Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Εμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα & ἔμμορα.

Incendo Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἴω & ἔω. fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med εἶα, plusq. ἤειν.

Speravi Εολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Pereo Εῤῥω, fut ἐῤῥήσω.

Invenio Ευρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὑρέω. εὑρῶ.

Habeo Εχω, fut ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα aor. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inusit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, præt. ἔζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, ter. Sing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. passf. ἔζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ηειν, ἤεις, ἤει. præt. plusq ab εἴω.

Tristavit Ηκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ημύω fut. ἠμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. passf. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω à θελέω, aorist. 1. ἐθέλησα. Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, θνήσκω, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνηκα. Bœot. τέθνεικα & τέθνεια, ex quo τεθνεώς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ἱκνέομαι, ῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ἱλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι, ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος

Eundum Ἰτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι. εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθίζω, καθέζομαι. fut. 2 καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. καθῆκα.

Purgo Καθαίρω. aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf κέκαρκα.

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κράσω, perf κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι, per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κεκλαγκα, aor. 2 ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλὺς, κλυώτος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω aor. 1. ἐκόρεσα perf κεκόρηκα, à κορέω, perf. med κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκρακα, aor. 1. ἔκραξα. Attic. ἐκέκραξα, fut 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo

Suspendo	Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, perf. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.
Pendeo	Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.
Dormio	Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.
Abscondo	Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.
Sum	Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin κυρῆσαι.

Λ

Sortior	Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perf. med λέλογχα, quasi à λέγχω, præt act. λέληχα, At. εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον, à λήχω. fut. λήξω.
Capio	Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, At. εἴληφα.
Lateo	Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέληθα, aor. 2. ἔλαθον, perf pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.
Linquo	λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio	Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.
Disco	Μανθάνω, fut μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.
Pugno	Μάχομαι fut μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inusit aor. med. ἐμαχεσάμην.
Curo	Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aor. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poeticum.
Recordor	Μιμνήσκω, fut μνήσομαι, præt μέμνημαι, à μνάω, plusquam ἐμεμνήμην, aor 1. ἐμνήσθην.
Maneo	Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω, inusitato.
Misceo	Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην à μίγω, inusitato.
Abstergo	Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo	Νέω, fut. νεύσω.
Pasco	Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1 ἔνειμα.

Ξ

Intelligo	Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.
Lacero	Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo	Ὄζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.
Eo	Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto	Οἴομαι & οἶμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην. Imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Juro	Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo	Ὀλολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abstergo	Ὀμόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo	Ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.
Inquino	Ὀνόω, fut. ὀνόσω.
Perdo vel (Pereo	Ὀλλύω, sive ὄλλυμι, perf. med. ὦλα, Atticè ὄλωλα, aor. 2. ὦλον, med. ὠλόμην.
Video	Ὁράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα
Moveo	Ὄρω, fut. ὀρῶ. Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior	Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω, perf med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.
Acquiro	Πάομαι ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor	Πέρθω, aor. 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.
Sum vel fio	Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον & ἔπελε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλου & Ion. ἐπέλεο. Sync. ἔπλου & ἔπλεο. Dor. ἔπλευ, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.
Extendo	Πεταννύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπτακα, unde paſſ. præt. πέπταμαι, πετάω inuſit.

Coquo Πέπτω fut. πέψω, à verbo Poët. πέπω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. 2. paſſ ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, paſſivum πέπωμαι, à πόω, πῶμι, inuſitato, aor. 2. ἔπιον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πράσω, præt. πέπρακα: nam πράττ- ξω, facio.

Projicio Περιΐεμαι, aor. 1. med. περιηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metatheſi ἔρξω, aor. 1 ἔρξα.

Fluo Ῥέω. fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. 2 paſſ. ἐῤῥύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤῥωγα, aor. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι fut ῥώσομαι, præt. ἔῤῥωμαι, Imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. paſſ. ἔσβην à σβῆμι, inuſitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσευα, paſſ. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. paſſ ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα

Libo

Libo Σπένδω fut. σπείσω, à σπείδω, inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.

Stillo Στάζω & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω. fut. στενάξω.

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα. à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα,

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

Τ

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον.

Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα à τρώω, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω, à τράω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι aor. 2 ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω. fut. φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον à φάγω.

Sum, Sortior, Nanciscor. Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2 ἔτυχον.

Υ

Pluit Ὕει, fut. ὕσει, aor. 1 ὗσεν.

Sustineo Ὑπέχω fut. ὑφέξω præt. ὑπέσχηκα. aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Ὑπισχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor 2. ὑπεσχόμην.

Dormito Ὑπνώττω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ῦμαι, præt. med. πέφυγα, aor. 2. ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut. Φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφην, Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist 2. ἔφθην à φθῆμι, participium φθάς.
Tabesco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φρίττω, fut. φρίξω, præt. πέφριχα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα aorist. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist 2. paſſ. ἐχάρην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 2 ἐχαλεπηνα.
Dehiſco, Χάσκω, fut. Χανῦμαι. præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 2 ἔχεα, Infinit χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.
Fundo Χυνω, à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω, à χώω, inuſitato.

Ω

Bello Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aorist. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι, Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ωρσα. ab ὀρύω, fut ὀρύσω, aorist. 1. ὤρυσα, & per Sync. ὦρσα. vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicé

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν caninè; in δην, ut κρύβδην secretò; in ει, ut πανσυδεὶ, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως· ut τῶν ἀληθῶν ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων ὀξέως, acuté.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ notæ sunt ad locum: θεν, θε de loco, θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco; ut οὐρανόνδε, ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; παντόθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, ubiq; ubivis; ἀει, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βου, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata: ut δῆλος, manifestus, ἀείδηλος vel ἐρίδηλος valdè manifestus: νη & νε in cõpositione privant; εὖ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάρις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; καὶ & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὴν καὶ, quinetiam, καίτοι καὶ, atque adeò, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam ἠμὲν, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. ἐὰν, ἂν, ἢν, καὶ si; γὰρ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπεὶ γὰρ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ ἐπειδήν, ἐπειὴ, si, cùm, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γοῦν si saltem, εἰδ' ἄρα, sin veró.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verum; μέντοι, sane, sed; μέντοι γε, μέντοι γε nimirum, tamen; δέγε, δέπου, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ: καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò: καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ: ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim: οὐ γὰρ ἀλλὰ, enimvero: ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quia, quod: ἐπεὶ, postquam: ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëtice, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, οὐκοῦν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα; num? μῶν; nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: ῥα, θην, νυ, που, τοι, περ, πω, αρ, κἄν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ } ex, { ante consonantem.
  - ἐξ } ex, { ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à,* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούεται πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ἐστὶ κοινὸν ἀγαθόν. *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμιος γυνή, *Ornata mulier*; Ἱππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia fere communiter accipiuntur: ut τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis : ut, *μάγος τέχνη, ars magica : τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum antecedente concordat genere, numero & persona : ut *χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ἧ με τιμᾶτε, gratias ago pro honore quo me honoratis. Halic.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur : ut, *χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis : ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς · *εἰς ᾅδου, ad inferos*, subaudi *οἶκον* · & per defectum vocis *ἕνεκα*, ut *μακάριος τῆς πίστεως. beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis : ut *τῆς ἀναιδείας, O impudentiam.*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia : ut *ὀξὺ celeriter, καλὰ pulchrè, τὰ πρῶτα primùm, τὰ ἀρχαῖα olim, μέτρια mediocriter, ἀλυπότατα lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c denotant, Genitivum adsciscunt : ut *δυσέρως τῆς δόξης, Gloriæ perditè cupidus : ἄπειρος πραγμάτων, rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent, ut *ἕκαστον τῶν ζώων, unumquodq; animalium.*

Comparativa cum exponuntur per *quam* genitivum

vum adſciſcunt: ut, τ͂ πολυπραγμοσύνης ὐδὲν κενώτερον ἄλλο, *nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*: Δῖα θεάων, *Diva Dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*: ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμῦ compoſita: ut σύντροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant, etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπυ.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κτ͂, accuſativum regunt: ut πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut πατήρ μυ, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum; ut ταῦτά τοι, ταῦτ᾽ ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *ſum*; item verba vocandi paſſiva, & verba geſtûs utrinq; nominativũ expetunt: ut, Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὢν: ut, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut Κροῖσος ἐστὶ τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα. *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum signi-

ficati-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καί με τόδε, *hoc mibi deest* : ἄρχει τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præest civitati* : λοιδορῶ σοὶ καὶ σὲ, *convicior tibi* : προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεόν, *adoro Deum* : cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πέπεισταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχήν, quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχήν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te* : sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀνακάμπτω, reflector, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσδεῖ *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum infinitivo, χρή, πρέπει, δεῖ *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo ; ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*, πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *oratu*, ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum, vel Accusativum ; ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum, ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum : ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum : ut, τόξων εἰδὼς, pro εἰδήμων *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi : ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare* : οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere* : μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut, ὁ ποιητὴς, i. e. *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut, κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris*, *Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu : ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia* : τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ* ; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item adverbium cum articulo fit adjectivum, ut, τὰ ἔξω, *externa* : οἱ πέλας, *vicini* : τῷ πλησίον, *vicino*.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, παρὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes*, οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα *Plato vel Platonici*, οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*, οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimũ*

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*, τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter: ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*; εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia:
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cælo*, Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῇ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῇ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cælum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent, ut, μὰ Δία, non per Jovem: νὴ Δία, ita per Jovem.

Ὦ gaudet nominativo, genitivo accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut, τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, O fortunam.

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὕτω ante consonantes, & οὕτως & οὕτωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον seu ὄφειλον. & Aor. 2. ὤφελον, sive ὄφελον, sequente Infinitivo, ut. Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro *quamdiu* gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo. ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*; sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio*, vel *prorsus*.

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur. ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*: ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

"Οτι quòd gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic διότι, καθότι.

'Επεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

'Εφ' ᾧ, ob quod, propter quòd, Indicativo & Infinitivo.

'Ως & ὥστε, Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

'Ει præcipue Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

"Αν potest præponi & postponi, cùm accipitur { δυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. Indefinite, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo. }

"Αν sæpissime redundat, aliquando deest.

"Αν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, Duodecim dissyllabæ, } { quæ serviunt Genitivo vel Dativo, vel Accusativo. }

'Εν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, in domo. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, in domo Plutonis.

Composita in significat, ut ἐμβάλλω, injicio.

'Εις & ἐς Atticè, in, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, in aquam scribo.

Composita in cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, insilio.

'Εξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγματα, ex otio negotium.

Composita auget, ἐκπίνω, ebibo: & idem significat quòd ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio.

Συν & ξὺν Atticè semper cum dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo.

Composita conjungit, ut, συμβάλλω, conjicio.

Περὶ

Πρὸς cum genitivo *à*, *ut* πρὸς Θεῦ : *officiū*, ὐ πρὸς φιλοσόφυ. *non est Philosophi* : *coram*, πρὸς ἐπισκόπυ. jurandi quoq; est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversùm*, ut πρὸς Ῥωμαίυς, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν. *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίυ *à Domino*: *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*: *Contrarium* παρὰ λόγυ, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem* ut παρὰ σε; *immorationē in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studiis mathematicis*: item *præter* παρὰ πρέπον, *præter decorū*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ monetæ*, i.e. *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. *Contrarium* quoq; παράνομος, *iniquus*. *Et propè*, παρακολυθῶ, *proxime sequor*.

Ἀνὰ *per* cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poetice cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut, διὰ βίυ, *per vitam*: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*: *Potentiam*, ut δι' ἑαυτῶν, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαιρεῖν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*; *de*, ut κατὰ σπυδαίων *de studiosis*; *per*, in jurando, ut κατὰ Θεῶν *per Deos* : *præ* ut κατὰ χειρῶν *præ manibus* : *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*; *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut *καταβαίνω, descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut, μετὰ φίλων, *cum amicis.* Cum dativo Poeticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν *inter primos.* Accusativo *post*, ut, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut, ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut, περὶ ψυχῆς, *de anima: præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut, περιπατέω, *obambulo*; item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus:* περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut, βοῦς ἐπὶ γλώττης, *bos in lingua: super*, ut ἐφ᾽ ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum: in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate: super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum: post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores: propter*, ἐπὶ τοῦτο: *contra* ἐπ᾽ ἐμὲ, *adversus me.*

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo:* item *serò*, ut ἐπιμυθέομαι *post factū consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro* Poeticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulysse.*

Cum Accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo à, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite; ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Contrarium significat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. Exemplum etiam significat ἀπὸ, ut ἀπογράφω, describo.

Ὑπὸ cum genitivo sub, ut ὑπὸ κόλπου, sub sinu; propter, ὑπὸ αἰδοῦς, propter pudorem.

Dativo sub, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, sub pelle leonina simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut ὑποδείδω, subvereor: Improbitatem materiæ: ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Ὑπὲρ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ ἡμῶν pro nobis: de, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini: supra, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra hortos mons est.

Accusativo supra: ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ supra hominem sapit: præter, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat defensionem, ut ὑπερασπίζω, defendo: augmentum, ut ὑπερμαίνομαι, nimis insanio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔνι pro ἔνεστι. licet: ἔπι pro ἔπεστι inest, adest: πέρι pro περίεστι. supra modum superest: sic ἄνα surge, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut,

Αἰὲν

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut, φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut, μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in εος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κτείνω & τρέφω, si active capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; passive, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut, ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω. ποιείτω.

Αι & *οι*, diphthongi in fine dictionis, in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι domi excipitur: nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium:

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεός, θεοῦ θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut, θεόν, θεοί, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima fit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima fit longa, ut, ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Geniti-

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*, πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *oratu*, ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum, vel Accusativum; ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum, ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξων εἰδὼς, pro εἰδήμων *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*: οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*: μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in {
Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
Demonstrando, ut, ὁ ποιητὴς, i. e. *summus Poeta*, pro Homero.
Distinguendo, ut, κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.
}

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*: τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item adverbium cum articulo fit adjectivum, ut, τὰ ἔξω, *externa*: οἱ πέλας, *vicini*: τῷ πλησίον, *vicino*.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, μετὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes*, οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα *Plato vel Platonici*, οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*, οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimũ*

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*, τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter: ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνή, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*; εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χου & χῆ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῆ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent, ut, μὰ Δία, *non per Jovem* : νὴ Δία, *ita per Jovem*.

Ὦ gaudet nominativo, genitivo accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut, τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam*.

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὕτω ante consonantes, & οὕτως & οὕτωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter Imperfect. ὤφειλον seu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον, sive ὄφελον, sequente Infinitivo, ut, Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses*.

Ἕως pro *quamdiu* gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*; sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio*, vel *prorsus*.

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur. ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*: ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, *ob quod, propter quòd,* Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε, Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipue Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi, cùm accipitur
- δυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo.
- Indefinite, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἂν sæpissime redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt
- Sex monosyllabæ,
- Duodecim dissyllabæ,

quæ serviunt Genitivo vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo.* Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis.*

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio.*

Εἰς & ἐς Atticè, *in*, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo.*

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio.*

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium.*

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo:* & idem significat quòd ἔξω, *extra,* ut ἐκβάλλω, *ejicio.*

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, σὺν Θεῷ, *cum Deo.*

Composita conjungit, ut, συμβάλλω, *conjicio.*

Περὶ

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ: *officiũ*, οὐ πρὸς φιλοσόφου. *non est Philosophi*: *coram*, πρὸς ἐπισκόπου. jurandi quoq; est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversùm*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου *à Domino*: *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*: *Contrarium* παρὰ λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem* ut παρὰ σε; *immorationẽ in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studiis mathematicis*: item *præter* παρὰ τὸ πρέπον, *præter decorũ*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ monetæ, i. e. adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. *Contrarium* quoq; παράνομος, *iniquus*. *Et propè*, παρακολουθῶ, *proxime sequor*.

Ἀνὰ *per* cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poetice cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut, διὰ βίου, *per vitam*: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*: *Potentiam*, ut δι' ἑαυτῶν, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαιρεῖν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*; *de*, ut κατὰ σπουδαίων *de studiosis*; *per*, in jurando, ut κατὰ Θεῶν *per Deos*: *præ* ut κατὰ χειρῶν *præ manibus*: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*; *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut, μετὰ φίλων, *cum amicis.*
Cum dativo Poeticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν *inter primos.*

Accusativo *post*, ut, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut, ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut, περὶ ψυχῆς, *de anima*: *præ*. περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut, περιπατέω, *obambulo*; item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*: περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut, βοῦς ἐπὶ γλώττης. *bos in lingua*: *super*, ut ἐφ᾽ ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει. *propter lucrum*: *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*: *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*: *propter*, ἐπὶ τοῦτο: *contra* ἐπ᾽ ἐμὲ, *adversùs me.*

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*: item *serò*, ut ἐπιμυθέομαι *post factũ consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*
Cum dativo *pro* Poeticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulysse.*

Cum Accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω. *circumjicio.*

Ἀπὸ

'Aπò cum genitivo à, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Contrarium significat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. Exemplum etiam significat ἀπὸ, ut ἀπογράφω, describo.

'Υπὸ cum genitivo sub, ut ὑπὸ κόλπου, sub sinu: propter, ὑπὸ αἰδοῦς. propter pudorem.

Dativo sub, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, sub pelle leonina simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut ὑποδείδω, subvereor: Improbitatem materiæ: ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

'Υπὲρ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ ἡμῶν pro nobis: de, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini: supra, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra hortos mons est.

Accusativo supra: ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ supra hominem sapit: præter, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat defensionem, ut ὑπερασπίζω, defendo: augmentum, ut ὑπερμαίνομαι, nimis insanio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔνι pro ἔνεστι. licet: ἔπι pro ἔπεστι inest, adest: πέρι pro περίεστι. supra modum superest: sic ἄνα surge, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut,

Aièv

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut, φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut, μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in ἐος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κτείνω & τρέφω, si active capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; passivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut, ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Αι & οι, diphthongi in fine dictionis, in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι domi excipitur: nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός, Θεοῦ, Θεῷ, Θεῶν, Θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut, Θεόν, Θεοί, Θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut, ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Geniti-

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut, μακάριος, μακαρίων.

In quinta declinatione:

- Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut τριὰς, τριάδος, τριάδι· si penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps; ut σωτὴρ, σωτῆρος,
- Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis; at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα βήματος, μάρτυρ μάρτυρος.
- Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπίγραμμα ἐπιγράμματος· sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima: ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τοῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε. χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι· ὢν, ὄντος, ὄντι· item genitivos, παίδων, τρώων, πάντων, δᾴδων, δμώων, φώτων, luminum: nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore, sic πᾶσι à πᾶν· item τὶς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed τὶς indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit cum ratione inclinationis.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ: οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens.

Dictiones encliticæ sunt in:
- Nomine τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μῦ, μοὶ, μὲ, σῦ, σοὶ, σὲ, ὗ, οἷ, ἕ. *Post præpositiones autem*, ἕνεκα vel εἵνεκα, & *disjunctionem* ἤ, *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ & φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis ποτὲ, ποθὲ, πῦ, πω, πως, πῃ, indefinitis habẽtibus accentũ in ultima *Hæc interrogativa in penultima habẽt accentũ, & nõ inclinant.*
- Conjunctiones duæ copulativæ κε, τε, expletivæ in numeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem. quando præcedens dictio habet vel
- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cũ præcedens habet vel
- Acutũ in pẽultima, ut λόγος σῦ.
- Circumflexum in ultimâ, ut ὁρῶ σε.
- Acutũ in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ:
- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediate adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστὶ.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultima existente brevi, ut φαῦλός ἐστι · vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, τέταγών pro ταγών, à τάζω, *apprehendo*: σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut, ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*: ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit ut, εὕρηκα pro εὑρηκέναι, *inveni*: ἐγείνατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut, δῶ pro δῶμα, *domus*: Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*: βρῖ pro βριαρὸν.

Paragoge

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut, ἦσθα pro ἦς, *eras*; ἐτύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut, κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστιχον vocant) est literæ commutatio, ut, πόρσω pro πόῤῥω, *procul*: θάλαττα pro θάλασσα.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*: pro ῥέξω· ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*: ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*: καρτερὸς pro κρατερὸς *fortis*: κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*: τοὔνομα pro τὸ ὄνομα· θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentū* ὦ 'ταν pro ὦ ἔταν ab ἔτης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarū syllabarum repetitio; ut κεκάμωσι pro κάμωσι· ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς· ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, prætterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hìc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse: η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci: ut Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' αὐτῷ οἱ ὥρεια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπε *O homo*, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῖς pro παῖς, ἐΰφρων pro εὔφρων.

Cæsura est cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu	Incremento.
Contractione.	Regulà.
Dialecto.	Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamē aliquādo eliditur, nullâ positione factâ. Aratus.
Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.
Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.
Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur, nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cùm ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ερς & ος purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, }
& in tertiis personis pluralibus passivis, ut τέτυφαται, & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivativo.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerunque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ, *semper*, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*: excipe ψάρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *niger*, in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος· & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & ας, ut ὁ μάκαρ, *beatus*, ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος· præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναὸς· à nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

I incrementum.

I incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.

I incrementum longum est in
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς & δελφὶν, δελφῖνος· ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*: ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut ἡ θρὶξ, τριχὸς, *capillus*: ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

Υ incrementum.

Υ incrementum breve est a
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*. ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ χάλυβος, *chalybs*. Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*, γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllaba κρι ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimam, α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo & in Aoristo, & in futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum : Parcæ autem nigræ nobis assistant.

Participium fœmininum Aor α in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτην, ἵστατε, ἕστατε. ἵσταμαι, ἑστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur : in duali & plurali & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut, κλῦθί μευ ἀργυρότοξε. *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία. Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia* ; κονία, *pulvis* : καλιά, *nidus* : ὁρμιά, *linea piscatoris.*

I breve est in:
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus* ; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαρινός, *vernus* ; θερινός, *æstivus.*

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς

In nominibus polysyllabis in ύνη & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo.*

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò facilius quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψαντα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:

- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σπλωιαία, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- Α Doricum in Genitivo, ut τοῦ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:

- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monosyllabæ *κὰρ, ψὰρ*, producuntur.

Aς finita producuntur, ut *Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.*

Corripiuntur
- Fœminina in *ας*, ut *λαμπὰς*, masculina, ut *ὁ μέλας, μέγας*· neutra, ut *τὸ σέλας*, *lumen*.
- Item adverbia, ut *ἑκὰς, ἀτρέμας.*
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut *Τιτᾶνας*, & *ἡμέας, ὑμέας, σφέας.*

I finita brevia sunt, ut *μέλι, ἄπι, βίηφι.*

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut *νυνὶ, οὑτοσί.*
- Item *ι* ab Atticis ex *ε* factum, ut *ὁδὶ* pro *ὅδε, ταυτὶ* pro *ταῦτα.*
- Item *κεῖ*, & nomina literarum, ut *ξῖ, πῖ.*

Iν finita corripiuntur, ut *πεὶν, πάλιν. ἔειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεΐν*· & syllabæ quibus *ν* additur, ut *τύπτουσιν, ἐστιν.*

Nomina duarum terminationum, ut *ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν*, producuntnr.

Iς finita corripiuntur, ut *πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος· δὶς, τρὶς*, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt *ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς* & *κληΐς.*
- Item monosyllaba præter *τὶς* indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut *σὺ, δάκρυ, γλυκύ.*

Producuntur
- *Τὺ*, & adverbia fictitia *ὖ*, & *γρύ.*
- Nomina literarum, ut *μῦ, νῦ.*
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in *μι*, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut *ἔδυ, ἔφυ.*

Υν finita corripiuntur, ut *πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν*, conjunctio.

Pro-

Producuntur {
- Circumflexa, *νῦν*, *nunc*, *μῦν*, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ *υς* in nominat. habent longum, ut *ἰλὺς*, *limus*, *ἰχθὺς*, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in *μι*, ut *ἐζεύγνυν*.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ *ψίθυρ*, *susurrus*; *τὸ πῦρ*, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In *υς* desinentia corripiuntur, ut *βαθὺς*, *profundus*; *βαρὺς*, *gravis*; *κόρυς*, *galea*.

Producuntur {
- Κάμυς, *κώμυθος*, *fasciculus*; *ἄρκυς*, *ἄγλυς*, & monosyllaba, ut *μῦς*.
- Participia in *υς*, ut *ζευγνύς*.
- Quæ declinantur per ος purum, ut *ἰλὺς*· sed in *ἰχθὺς*, est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; ut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, *ἀθάνατος*, *πριαμίδης*, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i.e contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur: ut,
Φαιήκων μηδ' ὄπω φίλον Διῒ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit ut Δὸς καὶ Ὀδυσῆα πολύτροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.

Synecphonesis, de qua supra in scansione.

Catalexis, (i.e. terminatio) quâ syllabâ terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι. Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,

Ζεῦ. παῖ γὰρ ὥρα. Pindar.

Hypercatalexis, i. e. superabundans terminatio: quâ syllaba, super justam dispositionem, superabundat, ut Ἦν ἁμέρα. φαεινὸν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, at Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis, (i. e. dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,

οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarũ Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularũ proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυν pro συν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα: σ in ρ. ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α. φιλίη pro φιλία, *amicitia*. ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω. *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
α { pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*. pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μουσᾶν pro μουσῶν, *musarum*: πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*. pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves*.
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa*: & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, *saliam*.
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω. σ pro θ, ut σιὸς pro θεός; κ pro τ, ut πόκα, ὅκκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *pucllus*. & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, *bonis*.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*: & β ante ρ, ut βρᾶκος pro ῥᾶκος, *cento*.
Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος.

ἥλιος, atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut, σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maxime utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Nom.	Gen.	Voc.	Nom.	Gen	Dat.	Acc.
Com.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τόν.	τὼ,	τοῖν,	τώ.	οἱ.	τῶν,	τοῖς,	τούς.

τοῖο Ion. & Att. τοιῒν Ion, τοὶ Dor. τοῖσι I.A.P.
τῶ & τεῦ Dor. τῶς Dor.
τέω Poët

Com. ἡ, τῆς, τῇ, τήν. ‖ τὰ, ταῖν, τά. ‖ αἱ, τῶν. ταῖς, τάς.

ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν, Dor. ταὶ. τὰν, Dor.
τάων Æ. τῇς & τῇσι P.
ταῖσι A. I. Æ.

Com. τὸ. τοῦ, τῷ, τό. ‖ τὼ. τοῖν, τώ. ‖ τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

τοῖο Ion & Att. τοιῒν, Ion. τάων Æ. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.
τέω, Poet.

Articulus Subjunctivus.

	N.	G	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὃν	ὤ,	οἷν,	οἳ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.

ὃ, P. ὅτου. ὅτῳ, A. ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.
ὅτευ, D ὅτεο P.
ὁτέω, Ion.
ὅττεο Æol.
τοῦ, τῷ, τοῦ, I. D.

Com. ἣ, ἧς ᾗ, ἥν. ‖ ἃ, αἷν. ‖ αἳ, ὧν, αἷς, ἅς.

τῆς, τῇ, τήν, I.
ἅ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.

Prima

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ας, ȣ, ᾳ, αν, α ης, ȣ, ῃ, ην, η	α, αιν	αι, ῶν, αις, ας, αι.

ης, εω, ῃ, ην, & εα, — έων, ης, & ῃσι, εας, Ion.
ας, α, ᾳ, αν, — αν, αῖσι, Dor.
αο Æ. — άων, Æ.
ω per Crasin ex εω Poet.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ης, ῃ, αν, α. η, ης, ῃ, ην, η.	α, αιν,	αι, ῶν, αις, ας, αι.

η, ης, ῃ, ην. — έων, ῃς, & ῃσι, I. P.
α, ας, ᾳ, αν. — ᾶν, αισι, D.
άων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ȣ, ῳ, ον, ε. ον, ον.	ω, οιν.	οι, ων, οις, ȣς, οι. α, α, α.

οιο. Ion. — οῖιν, Poet. — οισι Ion.
ω, Dor. — ως & ος. Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως. ων, ων.	ω, ῳν.	ῳ, ων, ῳς, ως, ῳ. ω. ω, ω.

ωο & ῳο Poet.

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ, ω, ν, ρ, ος, ι, α; σ, ξ, ψ, ν,	ε, οιν,	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α. ψι.

εσσι & εσι, Poet.
αις in Masc in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N.G.D A.V.	N A.G.D.V.	N. G D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες	εε, έοιν, εε,	εες, έων, εσι, εας, εες.
	ες, ους, ει, η, ες.		εις, ῶν, εις. εις.
		η, οῖν, η	εα, εα, εα.
	ος, ος, ους		η, η. η.

ᾶ, Æ. & D. ην. At. ης At. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	N.G.D.A.V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A V.
Com.	ις, ιος, ιϊ, ιν, ι.	ιε. ιοιν, ιε.	ιες, ιων, ισι, ιας, ιες.
Neut.	ι. ως, ιϊ. ι, ι.		ια. ιων, ισι, ια, ια.

εος εϊ, I. εως, ει; A. εε, έοιν, εε, εες, εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ, Poet. η, η, εις. εις. εις, A.

ι, Att. εως, εϊ, ει, ιε, η, έων, ιε, η, ια, ι, εα, η, ια, ια. ι, ι. εα, εα, A. η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ. εῖ.	έε, έοιν, έε.	έες, έων, εῦσι, έας, έες. ῆς, ῆς, ῆς.

ᾶς, Æ. έως, At. εὸς, At.
ῆος, ῆϊ, ῆα, ῆε, ῆοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
ειος, Ion. ῆσι.
εδς, Dor. ῆ. Poet. έσι, Poet.
ηος, Æ. ειος, Æ. ιος, B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N, A. G. D V.	N. G. D. A. V.
Com.	ώ, όος, όϊ, όα, οῖ. ώ. ῦς, οῖ, ώ	ώ, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὺς, οί.

ῶς, Æ. ῶν, Æol. εις, Metapl. apud Poet.
ῦν, Ion,
ὼ, At.

Quinta

Quinta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com	ας,	ατος,	ατι,	ας,	ας	ατε,	άτοιν,	ατε	ατα,	άτων,	ασι,	ατα,	ατα
		αος,	αι,			αε,	άοιν,	αε,	αα,	άων,		αα,	αα.
		ως,	α,			α,	ῷν,	α,	α,	ῶν,		α,	α.

Dialecti Pronominum.

	Sing. Nom.	Sing. Gen.	Sing. Dat.	Sing. Acc.	Dual. N.A.	Dual. G.D.	Plural. Nom.	Plural. Gen.	Plural. Dat.	Plural. Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἔγωγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἀμῶν ἀμέων	ἀμῖν	ἀμᾶς
Æol.	ἐγὼν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰωγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
Com. Dor.	Σὺ Τὺ Τύγα Τώνη	σοῦ σεῦ· τεῦ τεοῖο	σοὶ τοὶ	σὲ τὲ τὺ	σφῷ ὔμμε	σφῷν	ὑμεῖς ὕμμες	ὑμῶν	ὑμῖν ὔμμιν ὔμμι	ὑμᾶς. ὔμμας.
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σοῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖο σέοθεν σέθεν	τὶν, τεὶν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. οὗ	Dat. οἷ	Acc. ἓ	N. A. σφὲ	G. D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accus. σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.	=	εὗ	=	=	=	=	=	=	=	
Ion.	=	ἕο	=	ἑὲ	=	=	σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωῗν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* *μὶν pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.*

Com.	Mas.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σόν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὅς	ἥ	ὅν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος, D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἀμὴ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· κεῖνος & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὁυτοσὶ, τουτουΐ, τουτονὶ, in neutro verò τουτοΐ, & sæpiùs τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινηΐ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ὅυτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Gen. Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους· sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ· Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ, σεαυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.

	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.

Aorist. 2. σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c. σκομεν, σκον Ion. & P. οσαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, ιεῖτον, ιεῖτον. ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. Att. à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ.		αμες, Dor. ασκον, Ion. ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι, Dor. αν, Bœot.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι. I. in quibusd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	ην, η, Att. & Dor. εα, εε, Ion.		ειμες, D. ησαν, A. & I.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι, εῦντι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, Att.
Aorist. α.	ον, άτω.	ατον. άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
Aorist. β.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. præt. Aor. β. fut. & β.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε.		ειαμεν, ειατε, ειαν, Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing. Dual. Plural.

ῶ, ῃς, ῃ. ‖ ητον, ητον. ‖ ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I. ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs.fut. α. ειν. Perf. έναι, Aor. α. αι Aor. β & fut. ϐ. ειν
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A.D. έμεναι D.& A. έμεναι A D. έμεναι A.D
εν D. εν D.
έμμεναι P.

Participia.

Præsens ων, ουσα, ον. perf ώς, υῖα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut ειςηκὼν pro ειςηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῦσα, ῦν.
αις, αισα, αιν. Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aorist. β. ὼν, ῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens ομαι, ῃ, εται. ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται
εαι I. & ει A. όμεσθα D.
όμεθον Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο
εο I. όμεσθα D.
ευ D.
σκου, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. β. ην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
Fut. β. & εν B.

Pau.p.Fut. ομαι, ῃ, εται, ‖ ομεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε ονται
εαι I. όμεσθα D.

Præ.p. μαι, σαι, ται. μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, νται vel μένοι εισι
μεσθα D αται Ion.

Plusq μην, σο, το. ‖ μεθον, σθον, σθην. ‖ μεθα, σθε, ντο vèl μένοι
μεσθα, Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. ‖ θητον, θήτην. ‖ θημεν, θητε, θησαν
θεν

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. || θησόμεθον, θήσεσθον, θησ. || θησόμεθα εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ȣ. ἔσθω. | ἔσθον, ἔσθων. | ἔσθε, ἔσθωσαν.
εο, Ion. ἔσθων, Att.
ȣ, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.* (οιντο.
α. Fut. β. & οίμην, οιο, οιτο. || οίμεθον, οισθον, οίσθην. || οίμεθα, σθε.
Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.
Aor. α. είην, είης, είη. || είητον, ήτην. || είημεν, ητε, ησαν.
& β. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.

Subjunctivus. εἶμες, D.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. || ώμεθον, ησθον, ησθον. || ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. || έητον, έητον. || έωμεν, έητε. έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι, Dor. ῆμεν, Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο. || άμεθον, ασθον, άσθην. || άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα, Dor.
α. Dor.
Aorist. β. όμην. ȣ, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην, || όμεθα, εσθε, οντο.
εο, Ion. μεσθα, Dor.
Futur. α ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
ȣ̃μαι, ῇ, εῖται, D.
εῦμαι, D. εαι, Ion.
Fut. β. ȣ̃μαι, ῇ, εῖται. || όμεθον, εῖσθον, εῖσθον. || ȣ́μεθα, εῖσθε, ȣ̃νται.
ηαι, Ion.
Part. Fut. β. τυπȣ́μενος, τυπεύμενος D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. | ασθον. άσθων. | ασθε, άσθωσαν.
άσθων, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti verborum Contractorum.

Præf. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. || εῖτον, εῖτον. || ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.
Conjug. εῦμες, D. εῦντι & ȣ̃ντι, D. εῦντι, Æ.
Præf. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶντι, Dor.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præf. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. || ȣ̃τον, ȣ̃τον. || ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣ̃σι.
ȣ̃μες, ȣ̃ντι, D.
Imperf. 1. ȣν, εις, ει. || εῖτον, είτην. || ȣ̃μεν, εῖτε, ουν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. ευν, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. || ᾶτον, άτην. || ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ȣν, ȣς, ȣ. || ȣ̃τον, ȣ́την. || ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣν.
σκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præf. 1. ει, είτω. || εῖτον, είτων. || εῖτε, είτωσαν.
ȣ́ντων, Att.
Præf. 2. α, άτω, || ᾶτον, άτων, || ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poet. άντων, Att.
Præf. 3. ȣ, ȣ́τω. || ȣ̃τον, ȣ́των. || ȣ̃τε, ȣ́τωσαν.

Optativus.

Præf. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην. || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην οίημεν, οίητε, οίησαν, At.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præf. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. || ῷτον, ῴτην. || ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην ῴης, ῴη. ῴητον, ῳήτην ῴημεν, ῴητε, ῴησαν, Dor.
Præf. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην. || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, At.
ῴην, ῴης, ῴη, Dor.

Subjunctivus.

Præf. 1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præf.

Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ωντι, Dor.
Præs. 3. ῶ, οῖς, οῖ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præt. 1. εῖν, ἐμεναι, Att. εν, Dor. ην & εις, Æol. ήμεναι Poet
Præs. 2. ᾶν, άμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol άαν, Po ήμεναι, Po
Præs. 3. ῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εων, Dor. όμμεναι, Po
Desunt voces Passivæ & Mediæ.

Dialecti Verborum in μι.

Præs. 1. ημι, ης, ησι. εἶον, εἶον. || εμεν, ετε, ῆσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν. Ion. εντι, Dor.
έασι. Ion.
ηἶον, ηἶον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præs. 2. ημι, ης, ησι. || αἶον, αἶον. || αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι, D. αντι, D.
έασι, Ion.
Præs. 3. ωμι, ως, ωσι. || οἶον, οἶον. || ομεν, οτε, οδσι.
ωτι, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præs. 4. υμι, υς, υσι. || υἶον, υἶον. || υμεν, υτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. || ετον, έτην. || εμεν, ετε, εσαν.
Aor. 2. 1. εα, I, εε, I. εν, B.
ουν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ην, ης, η || ατον, άτην. || αμεν, ατε, ασαν.
Aor. 2. 2. ασκον, σκες, σκε. P. & I. αν, B.
ων, ας, α. Att.
Imperf. & ων, ως, ω. || οτον, ότην οιμεν, οτε, οσαν.
Aor. 2 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ουν, ους, ου.
Imperf. & υν, υς, υ. || υτον, ύτην. || υμεν, υτε, υσαν.
Aor. 2. 4, υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕστακα, ἕσταα I.
Aor. 6. 2. ἔστην, ης, η. || ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
στάσκον I. ἔσταν B.
Fut. a. 2. στήσω, στασῶ D.

Imperativus.

Præs. 1. ετι, ετω. Aor. 6. ες, έτω. || ετον, έτων. || ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ει, ειτο. A.
Præs. 2. αθι, άτω. || ατον, άτων. || ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præs. 3. οθι. όιω Aor. δὸς, ότω. || οτον, ότων. || οτε, ότωσαν.
ε A. contract. ωθι P.
οι D.
Præs. 4. υθι, ύτω. || υτον, ύτων. || υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Præs. 1. είην, είης, είη. || είητον, ειήτην. || είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εῖμεν, εῖτε, εῖεν.
Præs. 2. αίην, αίης, αίη. || αίητον, αιήτην. || αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήην ήης, ήη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
Præs. 3. οίην, οίης, οίη.
ώην ώης, ώη, Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι, Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. εῖναι Aorist. 2. εῖναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs. 2. ᾶναι, Aorist. 2. ῆναι, ήμεναι, D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Præf. ἑςακέναι & ἑςάναι per Sync. Ion.

Præf. 3. όναι, Aorist. 2. ῦναι.

όμεναι A. & D. όμεναι A. & D.

όμεν Ion. όμεν Ion.

Præf. 4. ύναι,

ύμεναι A D.

ύμεν Ion.

Dialecti vocis Passivæ Verborum in μι.

Præf. 1. εμαι, εσαι, εται.

Conjug. η Att.

εαι Ion.

Præf. 2. αμαι, ασαι, αται, || άμεθον, ασθον, ασθον. || άμεθα, ασθε, (ανται.

Conjug. η Att.

εαι I. έαται I.

Imperf. 1. έμην, εσο, ετο.

ήμην. &c. Æol. εο I.

ευ D.

ου A.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3 Plu. ιςέατο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. όμην, οσο. οτο.

ου A.

Imperativus.

Præf. in 1. εσο, έσθω.

ου A.

εο I.

ευ D.

Præf. in 2. ασο, άσθω.

ω A.

αο I.

Præf. in 3. οσο vel ου Att. όσθω

οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. 2. 1. έμην, εσο, ετο.

εο, I.

ου A,

ευ D.

Aor. 2, 3. όμην, οσο, οτο.

ου A.

Fut. a. 2. ςήσομαι, ςασεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. 6. 1. ετο, έϑω. | Aor. 6. 3. όσο, όϑω.
έο, I. | ε, A.
ε, A.
ώ, D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti; scilicet, ϑεν & ϑε pro ϑεν & ϑε; & contra in Adverbiis localibus, ut ὄπιϑεν, ὄπιϑεν, retro; βαβαιάξ papæ, pro βαβαὶ; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ Attice; ἐνϑαῦτα pro ἐνταυϑα, hic; ἀληϑέως pro ἀληϑῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, quando; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἔνδον pro ἔνδον, intus: κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, si; ἔμπροσϑεν pro ἔμπροσϑεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε Doricé

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι; εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ἀπὸ; παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατὰ; ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poeticè; ποτὶ pro πρὸς; πὰρ pro παρὰ, Doricè; αμπὶ pro αμφὶ, ζα pro διὰ in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare, *Æolicé.*

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμαλα pro οὐδαμῶς, nequaquam, *ἀμηγέπη,* quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut κάρτα* admodum, *ἀνακῶς* sedulò, *ἐπισφαλέως* dolosè, *ἐκτοπίως* absurdè, *sunt Ionum; ἦμος & τῆμος,* cum & tum, *Doricorum; τίφρα, ὄφρα,* tamdiu, quamdiu, *ἄλλη,* alibi, *pro ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε; ἄντα* contra, *pro ἐναντίον; ἄντην* coram, *pro ἐνώπιον; πάρος* ante, *pro ἔμπροσϑεν; ἀντικρὺ* è regione, *pro ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, atque ejusmodi alia quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Fin.

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua, Græcæ Linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt.

Per I. *SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

Ἄζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.
Ἀάσκω, noceo, lædo.
Ἀβάσκανος, non invidus, benevolus.
Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, occurro, obvius fio.
*Ἄβρα sive ἅβρα, ἡ, ancilla, famula.
Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.
Ἀβρὸς, mollis, delicatus.
Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, fasciculus fili.
*Ἀγαθὸς, bonus, quasi ἀγαστὸς, admirandus.
Ἄγαν, nimis, immodicé.
Ἀγανακτέω, doleo, affligor.
Ἀγαπάω, diligo, amo.
Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.
Ἀγάω, demiror, invideo.
Ἀγάλλω, orno, insignio.
Ἄγγαροι, Regum nuncii.
Ἀγγέλλω, nuncio.

A

Ἄγγος, τὸ, nomen generale; vas.
Ἀγείρω, ago, congrego.
Ἀγορὰ, ἡ, forum.
Ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.
Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.
Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.
Ἄγκος, τὸ, vallis.
Ἀγκύλη, jaculi genus.
Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua consilia animo agitans.
Ἄγκυρα, ἡ, anchora.
Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus sive cubitum, locus curvaturæ.
Ἀγκαὶ, ulnæ, plur. num.
Ἀγκάλη, ἡ, ulna.
Ἀγκοίνη, idem.
Ἀγοστέω, immundus & sordidus sum.
Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.
*Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro.

Ἀγρίζο-

'Αγείζομαι, irritor.
'Αγρα, ἡ, captura, venatio.
'Αγρίωυον, τὸ, rete, seu reticulum.
'Αγχι sive ἀγχῦ, propè, juxta.
'Αγχω, strangulo, suffoco.
'Αγω, duco, affero, veho.
'Αγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
'Αγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
'Ακτὴ, ῆς, ἡ, litus.
'Ακτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
'Αξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
'Αγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
'Αγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
'Αδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
'Αεθλος, ὁ, certamen, labor.
* 'Αεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
'Αεὶ, αἰεὶ, * αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
'Αει, i. ζήτει, quære, in imperat.
'Αείδω, cano, carmine celebro.
'Αδω, canto.
'Αζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
'Αζηὸς αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
'Αγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
'Αγιος, sanctus.
* 'Αὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.
* 'Αθήνη & 'Αθηνᾶ & 'Αθηναία, Minerva, quasi ἀθήλος, lacte non nutrita.
'Αθρέω, video, cerno, considero.
'Αθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἶ vel αἲ, hei, heu, eheu.
'Αιάζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit
Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
'Αἲξ, ἡ, capra, & ὁ 'Αἲξ, caper.

item, signum cœleste, avis
Aἰόλος, varius, variegatus.
Αἰονάω, aspergo, perfundo.
Αἰπὺς, altus, excelsus.
Ἄρω, apto.
Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.
Αἴρω, tollo, elevo, offero.
Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo: item affero, præbeo; etiam necto, copulo.
Ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.
Ἄρριχος, loculus, arcula, crumena.
Ἄρτος, panis, ex ἄρω, offero,
* Αἶσα, parca, fatum, quasi ἀεὶ ἔσα.
Αἰσιμόω, insumo, impendo.
Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.
Ἀΐσσω, ruo, irruo, prosilio.
Ἀΐπω, prosilio, subsulto.
Αἴσυλος, iniquus, nefarius.
Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, postulo.
Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa est.
Αἰχμὴ, ῆς, cuspis mucro.
Αἶψα, statim, celeriter.
Ἀΐω, Poët. audio.
Ἄκατος, ἡ, genus navigii actuarii.
Ἀκέομαι, sano, medeor.
Ἄκος, medicina.
Ἀκὴ, cuspis, acies.
Ἀκμὴ, cuspis, acies, summum incrementum.
Ἄκανθα, spina.
Ἄκανος & ἄκαινα, idem.
Ἄκανθος, ἡ, herba spinosa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle, simulatè recuso.
Ἀκόλουθος, pedissequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι, audio, intelligo.
Ἄκρος, summus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, όνος, jactator gloriosus.
Ἀλδαίνω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus & sole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

'Αλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.
'Αληθὴς, verus.
"Αλης, sive 'Αλὴς, condensus, consertus.
"Αλις, satis, abundè.
'Αλίσκω, capio.
'Αλκὴ, robur, vires.
'Αλλὰ, sed.
"Αλλος, alius.
'Αλλᾶς, ἄντος, farciminis genus.
"Αλλομαι, salio, salto.
"Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ "Αλς, sal.
"Αλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
"Αλσος, εος, τὸ, lucus,
'Αλύται, lictores.
"Αλφω vel 'Αλφάνω, invenio.
"Αλφος, albus.
'Αλώπηξ, ἡ, vulpes.
"Αμα, simul, unà cum.
"Αμαξα, currus, plaustrum.
'Αμάω, meto, ex quo infinit. Voc. pass. ἀμᾶσθαι.
"Αμη, falx messoria, etiã ligo.
* 'Αμάρα & 'Αμάρη, aquæductus, sulcus; παρὰ τὸ ἄμη αἴρεσθαι, quod ligone fiat.
'Αμαρτάνω, aberro, pecco, ex 'Αμαρτέω.
'Αμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
'Αμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.
'Αμέργω, exsugo, ex quo Μόργνυμι & 'Ομόργνυμι, abstergo, exprimo.
'Αμέλγω, mulgeo.
"Αμιλλα, certamen, contentio.
"Αμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.
'Αμνὸς, agnus.
'Αμόργη, herba quædam purpurea.
'Αμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
"Αμπελος, ἡ, vitis, vinea.
"Αμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur, etiam fræna.
'Αμυδρὸς, obscurus.
* 'Αμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione
'Αμύνω, auxilior, defendo.
'Αμφὶ, circa.
"Αν, si.
'Ανὰ, per, cum.
* 'Ανάγκη, necessitas, ab ἀνάσσω, quia imperat.
'Αναλίσκω, absumo.
* "Αναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios. (spiro.
* "Ανεμος, ventus, ab ἄω,
"Ανδηρον, summitas, seu cacumen; & fluviorum labra, seu aggeres.
'Ανέδην, quasi ἀναίδην, impu-

impudenter, licenter.
'Ανδὶ, sine, absque.
'Ανεψιὸς, consobrinus patruelis fratris vel sororis filius.
'Ανέω, perpurgo.
'Ανέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* 'Ανὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
'Ανήνωρ, Poet non virilis.
* "Ανθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.
"Ανθραξ, carbo, ulcus.
'Ανθρήνη, crabro, vespa.
* "Ανθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, qui sursum vultum tollit.
* 'Ανία, mœror, ex ἰῶ, sano.
'Αντα, Poët. coram, palam.
'Αντάω, obvius fio, occurro.
'Αντὶ, pro.
'Αντίος, adversus, ex adverso.
"Αντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, sentina.
"Ανῦρον, antrum.
"Αντυξ, υγος, ἡ. Poët. ambitus, circumferentia.
'Ανύω, Poet ἀνύτω & ἀνύτω. Orator. perficio, perago.
"Ανω, supra, sursum.
'Ανώγω, jubeo, suadeo, instigo.
'Αξίνη, ascia securis.
"Αξιος, dignus.
"Αορ vel ἄορ, ρος, τὸ, ensis.
"Απαξ, semel.
'Απατάω, decipio, seduco.
'Απαυράω, eripio, aufero.
'Απειλὴ, comminatio, minæ.
'Απλόος, ἁπλοῦς, simplex.
'Απὸ, ab vel abs.
* 'Απόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.
"Απτω, necto, alligo.
'Απαλὸς, tener, delicatus.
"Απτω, accendo.
* 'Απρὶξ, firmiter, à πρίω.
"Αρα, utique, profectò, itaque.
'Αρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* "Αριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiũ accederent.
"Αρης, Mars
* 'Αρετὴ virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.
* "Αραβος, strepitus.
'Αράσσω, amputo, abscindo, etiam pulso, tundo. ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis.
'Αραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.
'Αργὸς, οῦ. albus, candidus.
'Αργὴς, ῆτος, idem.
* "Αργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quod candidum.
"Αρδω, irrigo, potum præbeo.
'Αρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.
"Αρκιος, sufficiens.

* "Αρκτος,

*ʺΑρκτος, vel ἄρκυς ursus, vel ursa, ab ἀρκῶ.
ʺΑρκυς, rete.
ʼΑρνέομαι, recuso, nego.
ʼΑρόω, ώσω, aro.
ʺΑρπη falx.
ʺΑῤῥην, ἄρσην, mas.
ʺΑρνύμαι, capio, recipio.
ʼΑρτηρία, spiritûs semita, arteria.
ʺΑρτι, modò, paulò anté.
ʼΑρχὴ, principium, exordium.
ʽΥπάρχω, initium do, sum.
ʺΑρω, apto, congruo.
ʺΑρθρον, artus, articulus.
ʼΑρτάω, appendo, suspendo.
ʺΑρτιος, integer, incolumis,
ʼΑρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.
ʼΑρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
ʼΑρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
ʺΑρωμα, odoramentum, aroma.
ʼΑσελγὴς, έος, petulans, improbus,
ʺΑσις, ἡ, limus.
ʺΑσβολος & ἀσβόλη, fuligo.
ʼΑσκέω, exerceo.
ʼΑσκὸς, utris, saccus.
ʼΑσπάζομαι, amplector, amplexor.
ʼΑσπὶς, ἡ, clypeus, rotundus, ut cyclopis oculus.
ʼΑσπίζω, defendo.
* ʼΑστὴρ, stella, quasi ἄστατης, semper in motu.
ʺΑστυ, τὸ, urbs.
ʺΑσωτος, qui servari nequit.
ʼΑταλὸς, tener, de ætate.
ʼΑτάω, lædo, noceo.
ʼΑτάσθαλος, improbus.
ʺΑτη, noxa, damnum, clades.
ʼΑτρεκὴς, verus, certus.
ʺΑτος pro ἄατος, insatiabilis.
ʼΑτύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
ʼΑυγὴ, splendor, lux.
*ʺΑρτεμις, Diana, quasi ἀέρα τέμνουσα, quia aera scindit.
ʼΑυχὴν, ένος, cervix.
ʺΑυω & ἀΰω, clamo.
ʼΑφελὴς, έος, simplex, integer.
ʼΑφύω, haurio.
ʼΑφρὸς, spuma.
ʼΑφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
ʼΑχλὺς, caligo.
ʺΑχος, τὸ, dolor, mœror.
ʺΑω, flo, spiro.
ʼΑυλὸς, tibia.
ʼΑυλὴ, area, locus apertus.
*ʺΑυω, flo, splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βάζω.

BA'ζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαϐάζω, inarticulate loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Πρόϐατον, pecus.
'Αμφισϐητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
'Αμϐλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρϐαρος, barbarus, inusitatâ pronuntiatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
* Βασιλεὺς, rex, quasi βάσις λαῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι καίνω, oculis occîdo.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδέλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέϐαιος, stabilis, firmus.
Βεμϐέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βὴξ, ἡ, tussis.
Βία, vis, virtus, robur.
Βῖκος, urna.
Βίος, vita
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλὰξ, ὁ, abjectus, præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάϐω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βληστὸς, cui membra sunt resoluta; propriè τραυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè, βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραϐεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρόχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus, quòd nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, strideo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα, & αἶα. Poët. tellus, γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλακτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia. item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος. merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γῆν ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ᾽ ὑγροῦ, terra super aquam
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, εος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμη, seu γλήμη, idem quod λήμη, unde γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & Γοάομαι, gemo, deploro
Γόνυ, υος & γουνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo
* Γρῖπος & γρῖφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρεὺς, piscator.
Γράω, ἐσθίω, comedo.
Γρῦ vel γρύ, sordes quæ sunt sub ungue.
Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.
Γρώνη, caverna, ex γράω.
Γύα & Γύα, arvum, via, fossa.
Γυῖον, membrum.
Γυιόω, membra frango.
Γυιὸς, claudus, mutilus.
Γύαλον, cavitas.
Ἐγγύη, sponsio ex promisso.
Ἔγγυος, præs.
Γυμνὸς, nudus.
Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.
Γυρὸς, curvus, rotundus.
Γωνία, angulus.

Δ

ΔΑείω & δαίω, disco, doceor, intelligo
Δαίω & δαίομαι, divido.
Δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.
Δαῒς, ΐδος, ἡ, fax.
Δαίω, comburo, incendo.
Δάκνω, à δήκω, mordeo.
Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι etiam inusit. δέμω unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.
Δάνος, τὸ, donum, munus.
Δάπεδον, pavimentum, solum.
Δάπτω, voro, dilanio.
Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.
Δασὺς, densus, consitus.
Δάφνη, laurus.
Δὲ, autem, verò.
Δεῖ, oportet.
Δέομαι & δεύομαι, egeo, indigeo.
Δείδω, timeo, metuo.
Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus.
Δείκνυμι à δείκω, ostendo.
Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis de quo fit sermo, ut, ὁ δεῖνα.
Δεῖναι, & δῖναι, aquarum vortices.
* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.
Δεῖπνον, cœna.
Δέκα, decem.
Δέλτα, literæ nomen.
Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.
Δέμω, extruo, ædifico.
Δένδρον, arbor.
Δένιος, probrum, contumelia
Δέρκω, video, aspicio.
Δέρας, τὸ, pellis, corium.
Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
δεξιὰ, dextra manus.
δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sane: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς à δέω.
Δὴν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, έος, continuus, perpetuus: forte ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκερος, δίκερως, bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.
Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor; ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δόρξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δύναμαι, possum.
Δύω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poet. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio; cùm duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

E, ἒ, dolentis adverbium. Ἔλεγος, lamentatio. Elegiacum

Elegiacum carmen.
'Ελελεῦ. acclamatio bellica.
'Ε, se, pronomen.
*'Εαρ, ver: ab ἕω, mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
'Εάω, sino, permitto.
'Εγείρω, expergefacio, excito.
'Εδω, edo.
'Εσθω & ἐσθίω, idem.
"Εζομαι, sedeo.
ἵζω, sedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
'Εθέλω, volo.
*'Εσθλὸς, bonus: quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, sponte malus.
'Εθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.
'Ει, si: ἐὰν, idem.
Εἴδω, video.
εἶδος, facies.
ἀίδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, scio.
"Εικω, similis sum.
εἰκὼν, ἡ, imago.
ἕκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
'Εικω, cedo, non repugno.
Εἰλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verso, volvo,
"Ειλαρ, ατος, τὸ, propugnaculum.
Εἰμὶ, sum: Εἶμι, eo & ibo.
ἴτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
"Ειρω, dico, interrogo, nuntio.
εἴρων, dissimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς ad.
Εἷς, unus, μία, una ἓν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, posteà, deindè, tum.
'Εκτὸς, extra, exterius, extrinsecus.
ἔξω, extra, foras.
"Εκαστος, quisque.
'Εκάτερος, alteruter.
'Εκατὸν, centum.
'Εκεῖνος, ille.
'Ελαία, olea, oliva.
'Ελαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
"Ελαφος, ὁ vel ἡ, cervus cerva.
'Ελαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
"Ελδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
'Ελέγχω, arguo.
"Ελεος, ὁ καὶ τὸ, misericordia.
'Ελεὸς, ὁ, mensa coquinaria
'Ελεύθερος, liber.
'Ελεύθω, venio.
'Ελέφας, elephas, ebur.
"Ελη & εἵλη, calor solaris.
ἑλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho.
Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.
Ἑλώριον, idem.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
* Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occîdo, spolio, corrumpo.
Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus, evidens, ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poet. in.
Ἔνθα, hic.
Ἔνδον, intus.
Ἐντὸς, intus, intra.
* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Εἶρος, lana, quod connectitur.
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἔνη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, ὁ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυώ, ἡ, Enyo, Bellona, dea bellica.
Ἐνόω, concutio, agito.
Ἑξῆς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, super, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.
Ἐπιτήδης, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto.
Ἔπω, dico.
* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video: ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον, opus, factum, res.
Ἀργαλέος, difficilis, molestus.
Ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde ἐέργω, & εἴργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἐρίκω, idem.
Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρίττω, remigo.
Ἔρευθος, rubor.
Ἐρευνάω, indago, inquiro.

'Ερέφω, tego, tectum impono.
'Ερεβ@, τὸ, Erebus, Orcus.
'Ερέθω, irrito, laceſſo.
'Ερημος, ὁ, & ερημαῖ@, deſertus, ſolus.
'Ερις contentio, concertatio,
'Εριννὺς, ύ@, ἡ, Erinnys, ſuria.
* 'Ερμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel εἴρω, dico.
'Ερπω, ſerpo, repo, repto.
* 'Ερση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
'Ερύκω, contineo, detineo, impedio.
'Ερύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
'Ερύω, cuſtodio, tueor.
'Ερχομαι, venio, eo.
'Εσπερος, veſper, heſperus.
'Εστα, focus, lar.
'Ετάζω, examino, ſcrutor.
'Εταῖρος, ſodalis.
* 'Ετεὸς, verus, ex εἰμὶ, ſum,
'Ετερος, alter.
'Ετι, adhuc, etiam.
'Ετιμος & ἑτοῖμ@, promptus, paratus.
'Ετ@, ε@, τὸ, annus.
'Ευ, bene, recté.
* 'Ευθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
'Ευθυνέω, proſperâ fortunâ utor.
'Ευμαρὴς, έ@, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολ@.
'Ευνὴ, cubile.
'Ευρίσκω, invenio.
'Ευρὺς, latus, amplus.
'Ευχομαι, precor.
'Εχθ@, τὸ, odium.
'Εχω, habeo, poſſideo.
'Ισχω & σχέθω, habeo.
'Οχεὺς, έως, retinaculum.
'Οχὴ, cibus: εὐωχία, convivium.
'Οχθὴ, ripa.
'Εσχατος, ultimus, poſtremus.
ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
'Εσχάρα, focus.
'Εγχος, εος, τὸ, haſta.
'Αέξω, augeo, accumulo.
'Εψω, coquo, elixo.
'Εω, ἕννυμι, induo.
'Εανὸς, indutu pulcher,
'Εω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZΑ'ω & Ζώω, vivo.
* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω quia pater vitæ.

Ζέα & Ζεία, ὄλυρα, hordeum.
Ζεύγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à sono literæ, ζ to seeth.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina subacta.
Ζωμὸς, jus, jus esculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι à Ζώω, fut ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἤ, Vel, aut sive an, quam.
Ἦ, certe, profecto.
Ἥβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præeo.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς, jucundus, suavis, dulcis.
Ἁδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, εος, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.
Ἅδην, abunde, ad satietatem usque,
Ἄδω, satio, expleo.
Ἥδω, suavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἕδνα & Ἔεδνα, τὰ, munera quæ sponsus dat sponsæ, ut dos; unde ἄεδνος, i.e. Ἀπροικος, indotata.
Ἠθέω, colo, per colum mitto, ab ἐθέω & ἐθίζω, *to strain liquor.*
Ἥκω, venio.
Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies, ἥκιστος, minimus.
Ἤλιθα, frustra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, sol: quasi, δῆλος, clarus.
Ἠλύγη, i. e. σκία, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, mansuetus.
Ἦμος, quum, quando: cui respondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἠρέμα, quietè.
* Ἥρως, heros, semideus: ab ἀρετὴ, virtus.
Ἥσσων, ἥττων, minor, usitatius in neutro genere ἧττον.
Ἥσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus: ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora: ab ἄω splendeo.
Ἦχος, ὁ, sonus.

ΘΑάσσω, sedeo.
 * Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsum.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebro, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio.
Θεάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi consultor.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θεύσομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero
Θνήσκω, morior, ex θνάω,
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo.
Θράω, sedeo,
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρᾷξ, θρῆξ, Poet. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio, etiam vera religio.
Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
 βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θριγκὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θρῖον & θεῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
 Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύνω & θυνέω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θωπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum; annusqui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἰδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, emitto.
ἵημι, jaceo, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, Examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.
Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰοὺ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπταμαι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἴπτω sive ἴπω, noceo, lædo.
ἶπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶπος, pressura, onus.
ἰπόω, premo.
ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἲς, ἰνὸς, fibra, ex quo Vis.
Ἶσος, vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, εως, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallum.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στῦλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis.

Ἰξὺς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἴυγξ, mulier venefica.
Ἶφι, valide, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis & aquosa humiditas.

K

KA'ϐος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάϐη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλὸς, pulcher, formosus, a καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto.
Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus; etiam ignis.
Κάμνω, lacesso, deficio.
Κάμπτω & κνάμπτω & γνάμπτω, flecto.
Ἀγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & γναθμὸς, ὁ mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè voro.
* Καπνὸς, fumus, à κάπω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κραναὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux, arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκίς.
Καρπὸς, fructus de stirpibus.
Κάρφω, sicco, arefacio.
Κάσις, frater, soror, consobrinus.
* Κακὸς, malus à χάζω fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adversus, in.
Καυλὸς, caulis, scopus, thyrsus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
καρδία & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, scindo.
Κορμὸς, truncus.
Κόρος, satietas.
Κέλλω, appello vel appellor, pervenio in portum.
* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κενὸς, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, stimulo.
Κέραμος, terra figularis.
Κεραμεὺς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, à κεράω, misceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.
Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.
Κέρκος, cauda.
Κέρχω, exaspero.
Κεύθω, occulto, abscondo.
Κεφαλὴ, caput.
Κέω inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.
Κέω & κείω, κεάζω, findo.
Κέω & κείω & καίω & κηύω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, salio, cùm saltu sursum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κὴρ, ἡ, sors, fatum, à κείρω, scindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor, etiam κήρυξ, piscis buccinum.
Κηρύσσω, prædico,
Κῆτος, εος, τὸ, cetos, seu cetus.
Κίβδης, lutum, ut πηλός.
Κιθάρα, cithara.
* Κίνδυνος, periculum, quasi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κισσάω, fastidio laboro.
Κισσὸς & κιττὸς, hedera.
Κίστη, ης, cistula, capsula.
Κιχέω & κιχάνω & κίχημι, invenio, assequor.
Κίω, Vado, eo.
Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολούω.
κλάζω, clamo.
Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
Κλέπτω, furor.
Κλῆρος, ὁ, sors.
Κλίνω, reclino, inclino.
Κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
Κλόνος, ἡ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κληηδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω & κνέω & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνῆκος, ου, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, στωμύλος, λάλος, ποθοστὴς, ἀπατέων, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανος, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, castigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, assentator.
Κολούω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas subeo.
Κολωνὸς, tumulus collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κομὴ, coma, compta cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura, quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
Κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ & ἡ, stercus fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορύνη, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότ☉, ira vetus, à κεῖ⁊, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas, cavum, cavitas.

Κοῦφ☉, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραῖνω & κραιαίνω, impero, efficio; perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρεμνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἡ, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ἡ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόν☉, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότ☉, pulsus.

κρόταφ☉, tempus, *the temples of the head.*

κρουνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆν☉, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμ☉, faba.

Κύαν☉ sive κυανὸς color cæruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβ☉, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέ☉, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto, osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλ☉, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς. καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβ☉, cavus recessus, unde κύμβη. cymba.

Κύπτω, pronus sum, dimitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦφ@, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κυρὸς, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύρι@.
Κείρω, incido.
κυρῶ, contingo & sum.
Κυσος, ȣ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτ@, ε@, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ ϗ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶν@, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κῶς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

ΛΑ', auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λάβρος, nimiùm vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω, inusitat.
Λάχος, ε@, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὖς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
Λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo forte Latine, Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, laquaculus, facetus.
* Λάξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo
Λαφύσσω, avide deglutio.

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, a λάω, unde λαιμός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, ἡ, præda, corpora quæ capta sunt.

Ληΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον, seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείϐω, libo, i. σπένδω.

Ἔιϐω, idem.

λέϐης, lebes.

Λειμὼν, ῶνος, pratum locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείϐεται.

λίϐω, idem quod λείϐω.

λὶψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, levis.

Λείπω, linquo

* Νωλεμὴς à νῶ, privativa partic. & λείπω. indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς index digitus: quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λευγαλέος, perniciosus, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens, seu virilis animus, à λῶ, volo

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμϐάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λημὸς,

Λήνὸς, lacus torcularii preli.
Λῆνος, εος, τὸ, lana.
* Λῆρος vel λῆροι, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valdè dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίην, valde, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν,
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίζω, strideo, seu strido.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis
* Λιμὸς, fames, esuries. à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ. Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor. λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, supplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisite elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μερὶς, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λούω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes, quasi λῦμα, ex λούομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Ἅλυσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊςος & λῷςος, optimus à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

MΑζὸς, mamma.

Μαδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μαςεύω, quæro. vestigo; ut pueri Mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μάνης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus. quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valdè, multùm.

Μαλάσσω, mollio.

Μαλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάργος, ὁ καὶ ἡ, insanus, stolidus

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασσάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso: etiam abstergo.

Μαγεὺς, pistor.

Μᾶζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus

Μάστιξ, ἡ, flagrum, scutica.

Μασχάλη, axilla. ala, armus.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετέωρος, sublimis, à μετὰ & ἀείρω

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδάω, vel έω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

μόρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, sors, conditio

μέρος, εος, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μέριμνα, cura, sollicitudo.

μερμαίρω & μερμέραω, curo anxiè, curiosè cogito.

μέρδω, privo; & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.
Μέλει, imperson. curæ est.
Ἀμέλει, adverb atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor,
Μέλι, mel.
Μειλίσσω, mellitum reddo. μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus sum.
Μέλος, τὸ, membrum : etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, conqueror, accuso.
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus : etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehementer.
Μέσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, una cum, post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχρι vel μέχρις, usque, ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.
Μηλέα, malus, arbor : μῆλον, malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus.
* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.
Μήνη, luna,
* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.
Μηνύω, indico, significo.
Μηρὸς, femur, fœmen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inusit, à quo μίσγω, Poët pro quibus μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μιστύλλω, in minutas partes seco.
Μισθὸς, merces.
Μίσος, εος, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægré.
μόγος, labor, ærumna.
Μοίχος, mœchus, adulter,
Μολέω, venio, advenio.
μολίσκω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, solus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda

facie,ut ſtrix fuiſſe dicitur: & ſumitur pro larva & terriculo.
Μορφὴ, forma.
μορφνὸς, obſcurus, tenebroſus.
Μόσχος, vitulus, vitula.
Μόχθος, labor, moleſtia.
Μυδάω, humore putreſco.
Μυελὸς, medulla.
* Μῦθος, verbum, conſilium, à μυέω, doceo.
Μῦα, muſca.
Μυκάομαι, mugio.
Μυκὸς & μύδος, ſurdus.
Μύλη, mola.
Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.
Μύριοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.
Μύρμος & μύρμηξ, formica.
Μύρομαι, fleo, lamentor.
Μῦς, υὸς, Mus.
μύστρον & μυστίλη, panis excavatus, buccea, panis cava.
Μυχὸς, penetrale, receſſus.
Μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam ſugo.
μυκτὴρ, naris.
μυτὶς, ἰδος, naſus.
Μύω, conniveo, nicto.
* Μύσος, τὸ, ſcelus, ad quod oculos claudimus.
Μυέω, doctrinâ inſtituo, præſertim eâ quæ ad res ſacras pertinet.
Μυστήριον, ſacramentum.
* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολύνω.
Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.
Μῶν; num, nunquid, utrúm?
* Μωρὸς, & Attice, Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NΑὶ, næ, ita, etiam.
Ναίω, habito, incolo.
Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.
* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.
Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.
Νάρκη, torpedo, piſcis.
ναρκάω, torpeo.
Νάω, fluo, mano.
* Ναῦς, αὸς, navis, à νέω, no.
* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἴκω.
* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.
Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.
Νεμεσάω, indignor, iraſcor.
Νέμω, tribuo, diſtribuo: etiam poſſideo; & paſco, adminiſtro.

νέμη-

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio, νέον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νεύω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φαός.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοςῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω & ννέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, ȣς, mens, animus, à νέω, qui nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοςέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυςάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, έος, tardus, à νῶ privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso: interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

ΞΑίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξύαλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublata salto.
Ξουθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

Ὄαρ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, seu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδοὺς, ὀδόντος, ὁ, dens ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὄθη, cura, ratio.
Ὀθέω, & Ὀθάω curo.
Οἷ, adverb. quo, ubi.
ὅποι, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ἡ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἶ. hei.
Οἰδέω vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἄπροικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
Ὄκρις, idem quod ἄκρις cacumen.
Οἶς, οἰὸς & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς avis: propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes; quasi ὅλος βίος, integra vita
Ὀλίγος, paucus.
Ὄλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
Οὖλος, sanus, & crispus; item noxius.
* Ὀλοφύρομαι. lamentor, lugeo, ex ὀλοῶς φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ: sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόῤῥοος, simul defluens.

*Ὅμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro: ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut ὀμόσω.

Ὁμὸς, similis, & idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὀνήμι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, persequor, præbeo.

Ὀπηδέω, & ὀπηδεύω, comitor.

*Ὄπις, ulcio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπίζω vel ἕπομαι.

ὄπισθεν, à tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando: ex ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὄπτω, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

* Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visûs.

Ὀπυίω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

* Ὀργὴ, ira ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀῤῥὸς, serum lactis.

ὀῤῥὸς, pars corporis.

Ὀρταλὶς, pullastra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

* Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latine orior) excito, concito

Ὄτλος, ærumna, Labor.

Οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὄχετός, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque.
οὗ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὄσσα, vox.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, testa.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & εὐφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὖθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum, quasi ὁρανὸς, quòd sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictû infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quó.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλάζω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὀψὲ, serò, longo pòst tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & πάϊς, άϊδος, ὁ καὶ ἡ, puer vel puella.
* Παίζω à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. ante, priùs: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πήθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πατάσσω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.
*Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.
πατρωὸς, vitricus; πατρῷος, paternus.
Παῦρος, Poët. idem quod ὀλίγος, paucus
Παύω, finem impono, deſiſtere facio.
Παχὺς, craſſus.
Πάω, poſſideo, acquiro.
πέδη, pedica, compedes.
* Πέδον, ſolum, terra, à πȣ̃ς, ποδὸς, pes.
Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.
πείθω, perſuadeo.
Πίστις, fides.
πείκω, pecto, carmino.
πόκος, vellus.
Πεῖνα, fames, eſuritio
πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.
Πείρω, tranſadigo, transfigo: & tranſeo, pertranſeo.
πόρος, tranſitus, trajectus.
Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.
Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.
ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.
Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facile trajici poteſt.
Πέλας, propè, ut πλήσιον, ἄγχι.
Πελάω & πελάζω, propinquo
* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.
Ἄπλατος & ἀπλητος, immenſus, inacceſſus.
Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.
Πελὸς, niger, fuſcus.
Πέλτη, ſcutum brevius.
Πέλω, & πέλομαι, Poët. ſum.
Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.
πελώριος, ingens.
Πέμπω, mitto, mando.
Πομπὴ, miſſio, deductio.
Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.
πενέω, ſum pauper, inops.
Πενία, πενίη, paupertas.
Πένθος, τὸ, luctus, mœror.
Πένω, πένομαι, ſtudioſe aliquid facio.
Πόνος, labor, ſtudium.
Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.
Πέπτω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo: etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφερος, ceu à περιφέρεσθαι levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πιτάζω, πετανύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω. πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγιος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.
Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πήνη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus. κερκίς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πιαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo. poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Πίπτω, cado, laboro.
Πεσσὸς, sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα, sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλά-

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλὰξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ἡ, lacer.
Πλίσσω, sive Πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.
Πλωύω, lavo, de vestimentis ut λέω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à πείθω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator ; & generaliter quilibet curator : quasi in ποίη μῆλων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale, interdum etiam quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροποσθιον, præputium.

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quòd potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, i e μόρος, fors, fatum, à πέτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, auguſtus, à πέτω, cado.
Πȣ̃ς, ποδὸς, pes
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
Πρέσβευς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, έος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνȣ̃μαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω ſeu πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo, προῒξ, ἡ, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, propè, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus,
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, adminiſtrator.
Πρωῒ, manè.
πρωῒ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρον, ala, πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτὼξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, ſpuo, excreo.
Πὺξ, pugnus.
Πυγμὴ, pugnus: etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans ſeu explens πυγμήν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, denſe, ſpiſſé: etiam prudenter.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, ȣ̃ς, & πυθὼν, ῶνος, urbs,

urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum. Latine Foris, seu Fores, Janua, ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio: πεύσεις, nuncii sermones.

Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus, πύελος, locus ubi lavatur. Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυεῖον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

Πυρὰ, rogus.

Πυῤῥὸς, rufus, rutilus

Δίπυρος, qui secundo assatur.

Πύργος, turris.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος. barba.

Πωλέω, vendo. venundo.

Πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος luctus, ut πένθος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

*PA'βδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω verbero.

Ράδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ραίω, profligo, perdo.

Ραπὶς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula.

Ράπτω, suo, sarcino.

Ράχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ράχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.
Ῥέγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.
Ῥέζω, facio, etiam sacrifico.
Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.
Ῥέμβη, vagatio, erratio.
Ῥέπω, vergo, propendeo; proprie de statera.
Ῥόπαλον, clava.
Ῥέω, fluo, etiam fundo.
Ῥεῦμα, fluentum.
Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.
Ῥαθάμιγξ, gutta.
Ῥόθος, undarum sonitus.
Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.
Ῥινὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pellis, corium.
Βροτὸς, mortalis.
Βρότος, sanies.
Ῥίζα, ης, radix.
Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.
Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.
Ῥίνη, ης, lima.
Ῥίπτω, projicio præcipito.
Ῥόδον, rosa, Æol Βρόδον.
Ῥοῖζος, & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of Waters.*
Ῥάζω & ῥοίζω, latro.
Ῥύσιος, coccinneus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.
Ῥοφέω & ῥοφάω, sorbeo.
Ῥυθμὸς, numerus.
Ῥύπος, ὁ, sordes.
Ῥύπτω, sordes eluo.
Ῥώω, confirmo.
Ῥώμη, robur.
* Ἔῤῥωμαι, valeo.
Ῥὼψ, ωπὸς, virgultum.
Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.
Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.
Σὰρξ, caro.
Σάττω, onero, onus impono.
Σαφὴς, manifestus, perspicuus.
Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.
Σέβω, veneror, adoro, colo.
* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.
Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω & σειριάνω, desicco, arefacio: unde σείριος, Sirius stella canicula.
Σείω, concutio, quasso, agito.

σείω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σύω, ex quo Doricum, ἀπέσυα. unde illud, ἔῤῥει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέσυε, id est, ἀπῆλθε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. *Ἄσημος non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
*Σῆτες, Dor. Σᾶτες. Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
*Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος vel σικυὸν, ὁ, cucumis,
σικύα, cucurbita.
Σκιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
*Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκαίω, σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogit claudicare, & ad ruinam tendere; etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo. dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦ⊕, ε⊕, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo: etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum ςαυρὸς & χάραξ.

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ε, ὁ vel τὸ, ε⊕, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκυμνὸς, catulus leonis.

Σκυτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπανιὸς, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe redeuntes.

Σπει-

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδὴ, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.
Σπλὴν, ηνὸς, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra: sunt 24. ossa, quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Στάζω, stillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, ἡ, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex: etiam stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στράγξ, γγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στεῤῥῶς ἵσταται, i. e. firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

στραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έ☉, asper, item acutus. At στρῆν☉, luxus, fastus, deliciæ; unde στρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τῦ μετ' οἶστρου θεῖν, viz. ad venerem: Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπρειον, leguminis species.

Στύραξ, ακ☉, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω à στύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

στύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus, arbor.

Σῦκον, ficus, fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Att. Ξὺν, cum, una cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγ☉, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ἰδ☉, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso ea significatione qua arterias pulsare dicimus, & mico palpito.

Σφῦρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incîdo; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλι☉, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖν☉, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖν☉, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆν☉, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σωσίοικος vel σώστικος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T

TΛλάω, τλάω, τλῶ, suffero.

Τάλος, ανος, miser, ærumnosus.

Ὤιμοι τάλας, hei mihi misero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptui apta, quod puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promus condus, dispensator eorum quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πάλεινδς, depressus, humilis, non multùm à terra assurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

Τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ὁ, vel τὸ, salsamentum.

Τάρχεα, inferiæ, justa.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρην, tener.

τεράμων, ονος, mollis.

τραύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τερέω, tero, atteró, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω & τρίβω, τρώσκω pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde

* τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρευὺς, έος, præstigiator, impostor.

Τέρμα. terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέτιξ, γος, cicada.
Τεύχω, fabrico, struo.
Τυγχάνω, sum, consequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαρίλη synonyma sunt, à τύφω incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, sartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, servo, conservo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσεύω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, suppono, sumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum strues: etiam θεσμοὶ, leges.
θεμὶς, lex, institutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, stercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς; quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quispiam.
Τίω, honoro, magni æstimo.
τίομαι, ulciscor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, etiam census.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, Dæmones quidam à Jove è cœlo sub terram detrusi, à τιταίνω, ulciscor.
Τοῖχος, paries, murus, sed lateralis, seu transversarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax sum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, absurdus.
* Τράπεζα, mensa, quasi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, asper, confragosus; cui opponitur λεῖος lævis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρεῖς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, absumo.
τρίβος, ἡ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
Τρέφος, εος, τὸ, alumnus.
θρόμβος, grumus, propriè rei in unam massam concretæ frustum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδρομὴ,

Ἀναθρεσμὴ, Sublatio in altum.
Τροχὸς, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
* Τρήρων, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd ſit timida.
Τρίζω, ſtrido.
Τρύγη. δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
Τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus ſeu callum: τύλοι quoque ſuperciliorum pili.
Τύμβος, buſtum, ſepulchrum.
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.
* Τυρὸς, caſeus, à τηρεῖν, quia eſt lac ſervatum.
Τυρόω & τυρεύω, in caſeum cogo: etiam agito, turbo.
Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.
τυννὸς, idem.
Τυφλὸς, cæcus.
Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος & τῦφος, fumus.
* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, dicteriis ſeu conviciis inceſſo, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ

Υάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.
Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, cryſtallus.
* Ὕβρις, injuria, ſed gravior quaſi ὑπέρβαρυς, admodum gravis.
Ὑγιὴς, έος, ſanus, bene valens, integræ valetudinis.
Ὑγρὸς, ὑγρὰ, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, ſiccus.
Ὑδῶ, celebro, canto.
Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.
Υἱὸς, filius, natus.
Ὑλάω, ῶ, latro. de canibus.
Ὕλη, materia, ſylva.
Ὑπὲρ, ſuper, pro, per.
* Ὕπατος, Conſul, quaſi ſupremus.
" Ὕπνος, ſomnus, quaſi λύπνος, quia ſolvit labores.
Ὑπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, poſterior.
Ὑπόδρα, torve, torvis oculis.
Ὕπτιος, ſupinus, reſupinus.
Ὑφάω & ὑφόω, texo.
Ὕψος, τὸ, altitudo, celſitudo.
Ὕω, pluo.
ὕδωρ & ὕδας, τὸ, aqua, pluvia

ὑδρῶς, ſudor.
ὕδρος, ſudor: ſed denotat ſudorem ex æſtivo calore.

Φ

ΦΑ'γω, φήγω, edo, comedo.
Φαιδρὸς, hilaris, alacer.
Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, calvus.
Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux ſolis
Φάω, φαέθω, luceo; φαείνω, & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
* Φάρμακον, medicina, quaſi φέρων ἄκ☉, i. ferens medicinam, venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
Φάτνη, præſepe, ſtabulum.
Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.
Φαύλως, male, difficulter.
Φάω, pro quo φημὶ dico, aio.
Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono At φράζομαι, cogito.
Φάω & φάζω, occido.
Φένω & φονεύω, idem.
Φέβομαι, fugio, metuo.
Φέγγος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.
Φείδομαι, parco, ignoſco, miſercor.
Φελλὸς, ſuber.

Φέναξ, impoſtor: etiam deriſor.
Φενακίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio: illudo.
* Φέρβω, paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.
* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aoriſt. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ὀνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, heu, eheu.
Φεύγω, fugio, fugam capio
Φθέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.
Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabeſco.
Φθεὶρ, ρὸς, pediculus
* Φθόν☉, invidia, invidentia: quaſi φόν☉, cædes.
* Φιάλη παρὰ τὸ πιεῖν ἅλις, quaſi πιάλη, phiala, poculum, patera.
Φίλ☉, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.
Φιμὸς vel σιμος, camus. fiſcella,

scella, capistrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, nugor.
Φλύω, φλύζω, idem,
* Φλύαρος, nugator.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena.
Φλοιὸς, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus sol: quasi φῶς βίου, lux vitæ.
Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est è Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολὶς, ἰδος, squama: sed qualis est serpentis.
* Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
* Φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
* Φόρτος, onus, à φέρω,
Φράσσω & φράττω, sepio, munio.
Φράγμα, sepimentum.
Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis sedes.
Φρονέω, mente sum præditus, sapio,
Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, horreo, horresco.
* Φροῦδος, quasi πρόοδος, evanidus, qui abiit, disparuit.
Φρυάττομαι, fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρῦνος, rubeta, rana venenosa.
Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde Fucus Latinè; etiam metalli genus.
Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.
Φύλη, tribus.
Φύλλον, folium, frons frondis.
Φύρω, misceo, inquino, fœdo.
Φυσάω, sufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor,
Φύσις, enascentia, natura.
Φώγνύω & φώγνυμι, torreo, uro.
Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.
* Φωνὴ, vox: quasi φῶς νοῦ, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
Φὼρ, φωρὸς, sive φῶρος, ου, speculator, explorator.
Φωριαμὸς, scrinium, arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

XA'ζω vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.
Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.
χάος, τὸ, hiatus, chaos.
χήμη, hiatus, oſcitatio; etiam oſtrei genus, & menſura liqidorum.
Χλω, λωος, ὁ καὶ ἡ, anſer.
Χαίρω, lætor, gaudeo.
χαίρομαι, idem.
Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.
χαρίτες, veneres.
Χαίτη, juba, propriè equi.
Χάλαζα, grando
Χαλάω, laxo, remitto.
Χάλιξ, ſilex.
* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς.
Χαλικρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.
Χαλινὸς, habena, frænum.
Χαλέπτω, damno afficio; vel etiam everto, labefacto.
Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.
* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.
Χαμαὶ, humi, in terra.
Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.
χάραξ, ſulcus, foſſa.
Χάρτης, charta ex papyro.
Χατέω, egeo, opus habeo.
Χαῦνος, laxus, fungoſus.
Χέζω, caco.
Χεζανάσκη, cacandi neceſſitas.
Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.
* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.
Χείρων & χερείων, deterior, pejor.
* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.
Χέλυς, ἡ, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.
Χέῤῥος, ſive Χέρσος, deſertus incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.
Χέω F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.
Χοεὺς, έως, & χοῦς, όος, congius, menſura liquidorum.
Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta; ἡ, aqualis, vas aquarium.
Χόω & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.
* Χεῖμα, Poet. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempeſtas, procella, imber, ventus.
Χύω & Χυώω, idem quod χέω.
Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, teſta, cacabus.
χυλὸς, ſuccus.
Χηλὴ, forfex, forceps.
Χῆρος, viduus.
Χθὼν, όνος, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.
Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.
Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.
* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.
Χλεύη, riſus, ſeu deriſio, illuſio, ludibrium, cavillatio.
Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde χλαμὺς, ύδος, chlamys.
Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.
Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis herbaceus
Χναύω, carpo, vellico.
Χοῖνιξ, ικος, ἡ, menſura, continens ſextarios duos, ſeu cotylas quatuor.
Χοῖρος, i ὗς, συς, porcus, ſus.
Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & ſiccus.
Χόνδρος, granum: etiam cartilago.
Χορδὴ, inteſtinum, chorda, ſeu fides ex inteſtino: etiam nervus, ſeu chorda qua arcus intenditur.
Χορὸς, chorus vel chorea, tripudium, ſaltatio. tam de actione ſaltandi, quàm de ſaltantium multitudine.
* Χόρτος, fœnum, herba virens, à κείρω, quòd reſecatur.
Χράω, commodo, do commodato, utendum do; etiam oraculum edo, vel reddo.
Χραίνω, polluo.
Χράομαι, utor.
χρῆμα, res.
χρήματα, pecuniæ.
Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεῖος, & χρέως vel χρείως debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέος & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέως quoque cauſa, vaticinium, oraculum.
Χρεῖος, utilis.
Χρειὼ Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.
χρείω, autem vaticinor.
χρὴ, oportet, opus eſt.
Χρήζω, egeo, volo, rogo.
Χρηΐζω, Poët. idem.
Χρίω, ungo, lino, ſeu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, stimulo.
Χρόα, color.
Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.
χροΐζω, idem.
Χρὼς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.
χρὺς, χροὸς, ὁ, idem.
Χρόνος, tempus, temporis spatium.
* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.
* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.
Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.
Χώρα, itidem locus, solum, ager: etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiscor.
χωρὶς, seorsim, separatim, etiam singulatim; unde χωρίζω, separo vel sejungo.

Ψ

ΨΑ'ω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo & appropinquo. ψαίω idem. ψήχω idem.
Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, festino; & distraho, & dissolutus sum, diffluo.
Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.
ψαθάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.
Ψόα & ψύα, lumbus.
* Ψακὰς, άδος, ros, stilla, gutta, quòd minutum sit.
Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.
Ψίθυρος, susurrus.
* Ψωμὸς, frustum rei esculentæ quantum bucca possit semel capere.
Ψέγω, reprehendo, vitupero.
Ψελλίζω, balbutio.
Ψεύδω, fallo, frustro.
Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falsum commentum.
Ψεύδης, mendax.
Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo suffragium fertur; etiam ipsum suffragium.
Ψιαθὸς, ἡ, storea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ e junco aut vitili contexuntur.
Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.
Ψόφος, strepitus, crepitus, fragor.
Ψύλλος & ψύλλα, pulex.
ψύχω, frigefacio, refrigero, spiro.
Ψύχος, εος, τὸ, frigus cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æſtus, ſeu calor.
Ψυχὴ. anima, ſpiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.
Ψώρα, ſcabies, à Ψάω, ſcalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod ſit ultima litera.
Ὠβὴ, tribus, populi pars.
Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo. pello.
ὠστίζω, idem.
ὤστης, impulſor.
Ὠκὺς, celer, velox, pernix.
Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.
Ὠλένη, cubitus, brachium; unde Lat. ulna.
Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.
Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui ſole nondum ſunt cocti: & crudelis.
*Ὦμος, humerus, quaſi ὑπομένων, quia ſuſtinet onera.
Ὠνέομαι, ὤμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.
*Ὠὸν, ovum, quaſi ἴδιον, quòd ſolum pariatur.
Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.
Ὥρα, φροντὶς, cura.
Ὠρύω ſive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.
Ὡς, ut, velut, ſicut, tanquam, quaſi.
ὥσπερ, quemadmodum.
ὥστε, ut, ita ut.
Ἕως & ἧως, donec, uſque, dum, tantiſper, quoad. Cui reſpondet τέως, tamdiu.
Ὠφελέω, juvo.
*Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miſcetur album.
ὦχρος, pallor.
Ὤχρα, coloris genus.
Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.
Ὠχριάω, palleo, pallidus ſum, palleſco, pallidus fio.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis ſunt petenda.

DE NOMINIBUS

Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza ; aliis October ; à γαμέω, quòd eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μουνυχιὼν, Martius, à Μουνυχία qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, παρὰ τὰ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor ſolis, θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν, produxerat, diis offerrentur.

Σκιρροφοριὼν, Maius, quod eo menſe Σκιρροφορία, feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athenis

nis solenni pompa deferebatur, signumque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιὼν, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, a sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιὼν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιὼν, Augustus, propter Βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριὼν, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιὼν, October, à festo Πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριὼν, November, dictus quia ἀνθέων στερεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεὼν, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεχήμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου sive ἀρχομένου· secundam μεσοῦντος μηνὸς vel ἐπὶ δεκάδι· tertiam φθίνοντος μηνὸς sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετρὰς, πέμπτη seu πεντὰς, & ita deinceps; nisi quod primi cujusque mensis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέσῃ, quòd medium obtineat locum. Ultima ἔνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἱσταμένου & μεσοῦντος μηνὸς, diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσταμένου, secunda, tertia; & πρώτη, δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima; in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quasi in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda; & ita deinceps.

De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ

compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γὰρ	γὰρ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γεν	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γην	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
ἀυτῷ	ἀυτῷ	γο	γο	δη	δη
ἀυτοῦ	ἀυτοῦ	γρ	γρ	δην	δην
γα	γα	γρι	γρι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γυν	γυν	δρ	δρ
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δω

δυν	δυν	μαι	μαι	πυ	πυ
δω	δω	μαν	μαν	πω	πω
εἶναι	εἶναι	μας	μας	ρα	ρα
ει	ει	μαυ	μαυ	ρι	ρι
ἐκ	ἐκ	με	με	σα	σα
ἐν	ἐν	μεθ	μεθ	σαι	σαι
ἐξ	ἐξ	μὲν	μὲν	σαν	σαν
ἐπι	ἐπι	μεν	μεν	σας	σας
ἐσι	ἐσι	μη	μη	σαυ	σαυ
ευ	ευ	μην	μην	σβ	σβ
ην	ην	μι	μι	σε	σε
ερ	ερ	μμ	μμ	σει	σει
θα	θα	μν	μν	ση	ση
θαι	θαι	μο	μο	σθ	σθ
θε	θε	μω	μω	σθα	σθα
θη	θη	μῶν	μῶν	σθαι	σθαι
θι	θι	οἷον	οἷον	σθε	σθε
θν	θν	ου	ου	σθη	σθη
θο	θο	οὗτος	οὗτος	σθι	σθι
θρ	θρ	πα	πα	σθο	σθο
θυ	θυ	παι	παι	σθω	σθω
θω	θω	παν	παν	σι	σι
κα	κα	παρα	παρα	σκ	σκ
καὶ	καὶ	πε	πε	σμ	σμ
κατὰ	κατὰ	περ	περ	σο	σο
καυ	καυ	περι	περι	σϖ	σϖ
κε	κε	πη	πη	σπα	σπα
κι	κι	πι	πι	σπαι	σπαι
κλ	κλ	πλ	πλ	σπε	σπε
κν	κν	πν	πν	σπει	σπει
κο	κο	πο	πο	σπη	σπη
κρ	κρ	πρ	πρ	σπι	σπι
κυ	κυ	πρα	πρα	σπο	σπο
κω	κω	προ	προ	σπυ	σπυ
λλ	λλ	πρω	πρω	σπω	σπω
μα	μα	πτ	πτ	στ	στ

στι

σσα	σσα	σχυ	σχυ	ὑπερ	ὑπερ
σσαι	σσαι	σχυν	σχυν	ὑπο	ὑπο
σσε	σσε	σχω	σχω	υς	υς
σση	σση	σω	σω	υσι	υσι
σσι	σσι	τα	τα	χα	χα
σσο	σσο	ταν	ταν	χαι	χαι
σσυ	σσυ	ται	ται	χαν	χαν
σσω	σσω	ταῖς	ταῖς	χας	χας
ϛ	στ	τας	τας	χαυ	χαυ
ϛα	στα	ταυ	ταυ	χε	χε
ϛαν	σταν	τε	τε	χει	χει
ϛας	στας	τη	τη	χη	χη
ϛαυ	σταυ	την	την	χην	χην
ϛε	στε	τὴν	τὴν	χθ	χθ
ϛει	στει	τῆς	τῆς	χι	χι
ϛη	στη	τι	τι	χν	χν
ϛι	στι	το	το	χο	χο
ϛο	στο	τὸν	τὸν	χρ	χρ
ϛρ	στρ	τοῦ	τοῦ	χυ	χυ
ϛυ	στυ	τρ	τρ	χυν	χυν
ϛω	στω	τρι	τρι	χω	χω
συ	συ	τρο	τρο	ψα	ψα
σχ	σχ	ττ	ττ	ψαν	ψαν
σχα	σχα	τυ	τυ	ψας	ψας
σχε	σχε	τυν	τυν	ψαυ	ψαυ
σχει	σχει	τω	τω	ψε	ψε
σχη	σχη	τῷ	τῷ	ψει	ψει
σχην	σχην	τῶν	τῶν	ψη	ψη
σχι	σχι	υι	υι	ψι	ψι
σχο	σχο	υν	υν	ψο	ψο
σχρ	σχρ	ὑπ	ὑπ	ψω	ψω

FINIS.

